

Klein's *Naturalis dispositio Echinodermatum* (1734) was one of the earliest monographic treatments of the sea urchins. It includes descriptions, illustrations, and a classification of both recent and fossil sea urchins. Klein called these the Echinodermata and divided them into three classes according to the position of the vent. The classes were then divided into nine sections, corresponding to the genera of later authors, and twenty-two species. Although altered and enlarged, this work was a major source of information on the Echinoidea for zoologists and paleontologists throughout the eighteenth century and remained a point of departure in discussions by such early nineteenth-century authors as James Parkinson.

Klein, who studied law at the University of Königsberg and served as court secretary in Danzig from 1714, had many and diverse interests in natural history besides sea urchins. He developed a botanical garden in Danzig, founded and directed a naturalist's society there, made extensive collections, and published about two dozen monographs, including studies of birds, fishes, reptiles, and invertebrates other than the sea urchins, particularly the mollusks. Fossils are dealt with in various publications, and Klein edited the *Sciagraphia lithologica curiosa, seu lapidum nomenclator* (1740) of J. J. Scheuchzer, which was published after Scheuchzer's death.

A principal concern in his monographs is classification. Klein's taxonomic method was based entirely on external characteristics, such as the number and position of limbs and the mouth; and he vigorously opposed any method, including the Linnaean system, based on characters not visible externally.

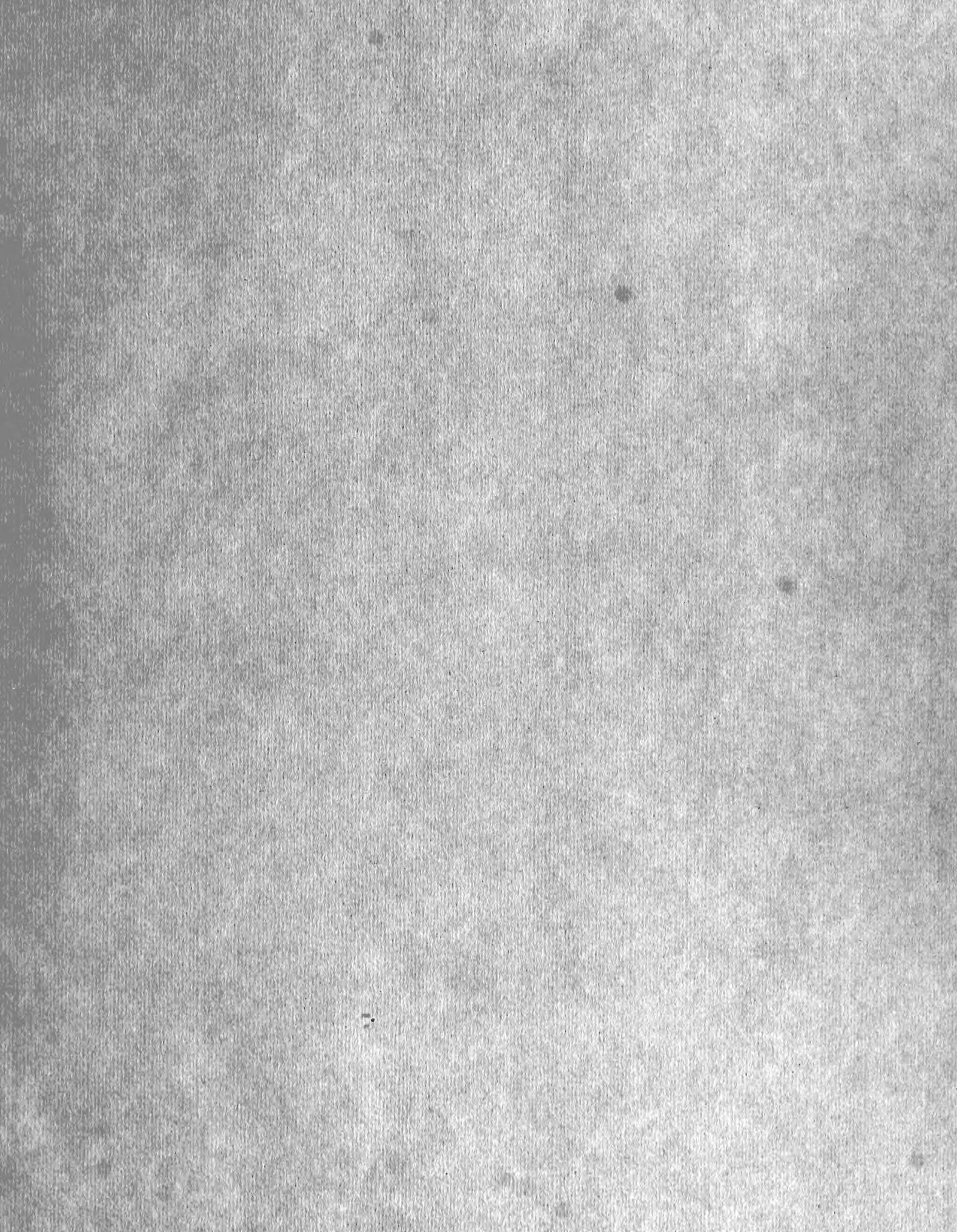
Klein was a member of the St. Petersburg Academy of Sciences and the Royal Society of London. He was a frequent contributor to the latter's *Philosophical Transactions* between 1730 and 1748.

BIBLIOGRAPHY

I. ORIGINAL WORKS. Klein's writings include *Naturalis dispositio Echinodermatum. Accessit lucubratiuncula de aculeis echinorum marinorum, cum spicilegio de belemnitis* (Danzig, 1734), trans. into French as *Ordre natural des oursins de mer et fossiles; avec des observations sur les figures des oursins de mer, et quelques remarques sur les bélémnites* (Paris, 1754), Latin ed. rev. by N. G. Leske (Leipzig, 1778); and *Summa dubiorum circa classes quadrupedum et amphibiorum in celebris domini Caroli Linnaei systemate naturae, sive naturalis quadrupe dum historiae promovendae prodromus, cum praeludio de crustatis* (Leipzig, 1743), which summarizes Klein's feelings about a

newer teutonisch Schriftsteller, VII (Leipzig, 1808), pp. 53-60.

II. SECONDARY LITERATURE. The brief biographical sketch in *Allgemeine deutsche Biographie*, XVI (repr. Berlin, 1969), pp. 92-94, is based on Christof Sendel, *Lobrede auf Herrn Jacob Klein* (Danzig, 1759).

59.7.02

JACOBI THEODORI KLEIN
HISTORIÆ
PISCIVM
NATURALIS
PROMOVENDÆ
MISSUS TERTIUS
DE
PISCIBUS PER BRANCHIAS
OCCULTAS SPIRANTIBUS
AD
JUSTUM NUMERUM ET ORDINEM
REDIGENDIS.

CUM OBSERVATIONIBUS
CIRCA
PARTES GENITALES RAJÆ MARIS,
ET OVARIUM GALEI.

Jovianus:

Tritonum penetrare domos Glauclique recessus.
Audet —
CUM FIGURIS.

GEDANI, LITTERIS SCHREIBERIANIS. 1742.

Seneca de otio Sapientis XXX.

Utinam qvidem jam tenerentur omnia , & inoperta ac confessa veritas esset : nihil ex decretis mutaremus : nunc veritatem cum eis ipsis qui docent , quaerimus .

VIRO.
PERILLUSTRI. EXCELLENTISSIMO.
CONSULTISSIMO.

CHRISTIANO.
WOLFIO.

POTENTISSIMO. BORUSSORUM. REGI.
A. CONSILIIS. INTIMIS.
ACADEMIÆ. FRIDERICIANÆ.
PROCANCELLARIO. ET. P. T. PRORECTORI
JURIS. NATURÆ. ET. GENTIUM. AC. MATHESEOS.
PROFESSORI. ORDINARIO.
PETROPOLITANO. HONORARIO.
ACADEMIÆ. REGIÆ. SCIENTIARUM. PARISINÆ.
ET. SOCIETATUM. REGIARUM. BRITANNIÆ.
AC. BORUSSIÆ. MEMBRO.

HAS.

HAS. PLAGULAS.

ANIMI. SINCERO. CANDORE.

VERBOSÆ. POMPÆ. LOCO.

DICATAS. VELIT.

NUMEN. PRO. SALUTE.

V I R I

OMNIBUS. BONIS.

C A R I

VENERATUS.

MATERIAM. IPSAM.

ALIIS. EXAGGERANDAM. ET. EXPOLIENDAM.

COMMITTENS.

A U T O R.

DE
PISCIBUS
PER
BRANCHIAS OCCULTAS
SPIRANTIBUS.

§. I.

Expeditis nuperrime *Piscibus*, qui *pulmonibus*, more quadrupedum, gaudent, (Miss. II.) impræsentiarum nobis sermo erit de *piscibus*, qui per BRANCHIAS & quidem OCCULTAS respirant, in ordinem naturalem redigendis.

§. II.

Sunt autem pisces branchiis occultis a) qui pone caput spiracula habent vel lateralia vel thoracica. b.)

- a) Stenonius in dissecto pisce ex canum genere *delitescentes* vocat: „Branchiarum quinque paria sub cute *delitescentia* suos, sed exiguo habebant hiatus cuti insculptos, haustrum ore aquam emitentes.
- b) Rondelerius Lib. XII. p. 359. minus distincte branchias *Torpedinis* in medio fere corpore disponit; alii in medio ventre. Thoracem piscium appellabimus, ubi in rassis similibusque situs est spiraculorum; Stenonium, Needhamum, Willughbejum & plures autores fecuti. Stenonius de raja: „distinctum ab integente totam thoracis cavitate

(A) tem

DE PISCIBUS PER BRANCHIAS.

„tem membrana pericardium desiderabatur „. Alii piscibus thoracem venegare videntur, cum ventris appellatione pronam integri corporis partem indigitare volunt. Hinc est, quod pinnae laterales & ventrales siccissime confundantur, ut resciere non habeat, an sint laterales vel branchiales, an gutturales (prout in Lyris &c.) an vero ventrales. Insuper notandum, quod in ventre siccissimis pinnae plures, in lateribus vero non nisi una pinna adsit.

§. III.

Spiracula variant numero: *Lateralium* sunt: vel quinque, vel unum, vel septem; *Thoracorum* vero constanter quinque. *Branchiae* pulmonum vices subeunt a). Per branchias itaque earumque spiracula ab soli vuntur, quae in animalibus terrestribus audiunt: *inspiratio & exspiratio* (b).

- a) *Conf. Epit. Trans. Phil. Lond. II. 847. Raj. in Willughb. Lib. I. cap. V. de branchiis & respiratione piscium. Rondelet, Needham & alii.*
- b) Idemque praestant spiracula, quod opitulantur opercula vel ossea vel membranacea in piscibus, quorum branchiae in capite utrinque sitae; i. e. pro recreatione branchiatum & introducendo aere assumptam iterum dimittendam. *Ardeo* branchiae sunt organa piscium, quibus aquam aere imprægnatam hauriunt, & reddunt, unde pulmonibus respondent; *Icthyol. P. II. p. 22.*; vid. ib. branchiarum descriptionem; usumque p. 24. adde infra §. XXVIII.

§. IV.

Occultas diximus *branchias*, quae Rondeletio, Severino detectæ a) audiunt. (Mil. II. §. IX.) Ut differentia magis elucescat, occultas branchias exemplis illustramus desumptis a piscibus vulgarissimis, spiraculis lateraliibus: ab *Anguilla* b) nimirum & *Lampetra* c), thoracicis vero a specie *Rajæ*. Branchias *Anguillæ* & *Lampetra* exhibemus Tab. I. Rajæ Tab. V. & VI. *Anguilla* gaudet uno spiraculo, pone caput ad pinnam lateralem Tab. I. utrinque, *branchiis occultis*. Tab. I. f. 1. a, quæ non nisi cultro mediante f. 1. a. apparuerunt fig. 2. suntque numero quatuor, visui expositæ. *Lampetra* ha- f. 2. bet septem spiracula utrinque ad latera apinnia, fig. 3. a, ductumque hy- f. 3. a. dragogum d) in summo capite, quo mediante aquam attrahit piscis, --β. fig. 3. β, dum ore petris adhæret. Hujus branchiae cultro detectæ fig. 4. a b. c. cum suis costis & una cum corde b & hepate c.

- a) Testæ quidem sunt squamolis, quales sunt *Auratæ*, *lupi* &c. detectæ vero sunt cartilagineis omnibus, excepto *Acipenser*, *Attilo*, quibus operculo testæ sunt branchiae, licet cartilaginei sint. *Sever. Anisper. p. 110.*
- b) *Anguillam* vix tolerandam dicit *Petrus Artedus Nom. Gen. p. 78*, quod sit diminutivum ab

ab *Anguis*. Græcis anguis dici solet δεάκων, anguilla ἐγχέλυς, ἐγγελυς ἀπότης ιλνας, quod commoto cæno capiatur & aqua deficiente sese in limo occultet; vid. *Gibr. Geringius Dissert. med. phys. de pīscibns. Upsalia 1727.* Inqvirat, cui volupe est, an concentus vel harmonia vocabulorum sit, unde prisci autores ex græco ἐγχέλυς verterint latinum: *anguilla*. Arredo audit: *Murana unicolor*, maxilla inferiori longa; cum *murana* omnium *autorum* ipsi est: *Murana* pinnis pectoralibus (melius lateralibus) carent; quibus tamen gaudet anguilla; insuper anguilla unicum habet spiraculum ad latera pinnata; *murana* unicum quidem ad latera sed apinnia; nos anguillam ad *congros* numeramus.

- c) Nomen hoc latinum *Arredo* barbarum & malæ notæ audit, quod *Lampetra* significat: quasi *lambens petras*; in cuius locum substituit nomen græco-latinum: *Petromyzon*, α πέτρος lapis & μύζα f. μυζίω, sugo, quia sugendo lapidibus adhæret in flaviis. An *sugat*, an *lambiat*, ut lapidibus adhæreat, nobis perinde est; & ni fallimur, *Lampetra* & *petromyzon* unum idemque significant; lubentissime tamen a doctissimo autore adoptavimus nomen: *Petromyzon* infra §. VI & XX. *Aldrov. de pīc. LIV. C. XIII.* ab Alabeta *Plini lib. XIX. c. 3.* vel ab αλαβῆς, quod manu, propter lubricitatem, capi non possit, *lampetram* deducere vult.
- d) In capite eminet tubulus brevis seu fistula, qua aquam excipit, quam per branchias dictas emittit, singulari naturæ mechanismo, dum os adhærens petris (lignisqve & picatis navibus) arte clauditur, *Geringius all. disserr. Branchias Lampetræ ab Olig. Jacobeo exhibitas* vid. in *AG. Med. Hafn. Vol. V. Observ. XCVIII.* sed valde superficie pietas.

§. V.

Ante quam autem ulterius progredimur, in memoriam nobis revocamus VIRI, cui semper honos nomenque suum laudesque manebunt, prudens dictum, quod „nulla in re plus sibi dare consueverint homines, quam „ubi ingenii sui viribus jactabundi applaudunt,, a). Hoc procul a nobis esse volumus, prout a nostris procul est omnis vesicalibellis; nec tam splendide de opella nostræ dispositionis, nullis artificiis inadficatae, opinamur, ac si nulla melior dispositio vel exstet vel excogitari queat; cum *Arredi Ichthyologia* jam opus est multi ingenii, licet ejus revisionem mors ipsi præmatura abstulerit. Interim tamen „gratari oportet ævo nostro, quo „exire servitio sectarum licuit-ut, posthabita figmentorum atque commentorum auctoritate, naturam solam suas dotes revelantem audiamus,, b). Ceterum, nisi vana nos eludit exspectatio, omnes pisces *cartilaginei* c) in ordinem Nantium *branchiis occultis* sine difficultate intrabunt.

a) *H. Boerhave, orat. de comparando certo in physicis; ab initio,*

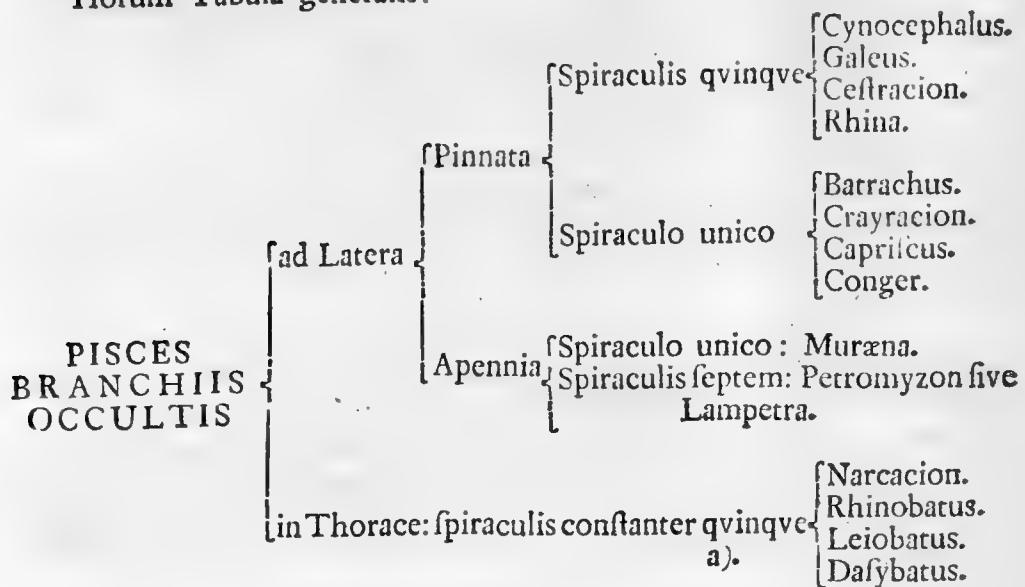
b) *Idem ibidem circa finem.*

DE PISCIBUS PER BRANCHIAS

c) Communiter sic dicti; Husonibus exceptis, utpote qvi apertis gaudent branchiis (v. Miss. II. §. VIII); reliqua Missui IV. reservamus.

§. VI.

Horum Tabula generalis:

a) *Art. Ichth. II. p. 53.*, „Characteres a numero partium desumpti, omnibus reliquis annunciantur, ob evidentiam scilicet, & qvod statim in oculos Hominum eadant;„; *p. 54.*, „Characteres cartilagineorum generici a figura corporis & numero foraminum branchialium deponi debent,„. Natura ipsa distinguit pisces ab invicem per foramina & per opercula branchiatum; quidni sequuntur naturam, qvae sapientissimum habet autorem. *Petromyzon*, pisces vulgo *cartilagineus*, cuius spina cartilaginea, habet foramina; *anguilla*, cuius spina spinosa, pariter habet foramina, non nisi numero imparia; & sic in reliquis.

Hac dispositione duce, experiar pisces branchiis occultis mihi reddere familiares, quatenus descriptiones apud autores sufficiunt. Suum cuique religiose tribuam, omnique, qva me decet, modestia aliorum labores interpretari annitar, ubi veritas postulaverit; parem a cordatis viris benevolentiam sperans, ubi animadventent, me alicubi lapsum esse, qvi omni tempore paratus sum, candide monentibus gratias agere. Sedulam præterea, qva fieri poterit, operam dabo, ne ex speciebus genera multiplicentur, neve genera in species transformentur, qvo nihil facilius fieri posse deprehendatur.

prehendi, idque ubi in errore perseverare malumus, haud levi cum detri-
mento historiae naturalis. Modo ad rem.

§. VII.

AD LATERA PINNATA SPIRACULIS QVINQUE.

Sunt pisces longi; *corpo* spisso; *capite* vel rostrato, vel ex trans-
verso lito; *ore* vel longitudinaliter fisso, vel in prona capitatis parte trans-
verso, ad segmentum circuli qualemque hiante, vel ranæ rectiique simili;
aut dentato, aut limæ instar aspero.

I. CYNOCEPHALUS. Capite rostrato. Ore longitudinaliter fisso --
Rostrum os superans habet; hoc, scissura ampla, hor-
rende dentatum. Rapinam, prout canis vertagus, vel de-
orium, vel ad latus parum inclinatus capit. Pisces græcis
& latinis CANIS; siquidem nonnullis a capitatis facie & vo-
racitate eximia atque sagacitate odorandi canem referre dici-
tur a); aliis Lamia, Tiburo. Artedo: Squalus audit b).

- a) Latius enim patet *Galei* quam *Canis* vocabulum, & appetet, Canes diei illiusmodi pi-
sces, quod terrestrium canum more mordeant, & dentibus noceant, quod & *Varro* in-
nuit his verbis: vocabula piscium pleraque translata sunt a terrestribus ex aliqua parte
similibus rebus &c. Aldrov. de Pisc. p. 373. Sic pie desuntus Artedus adoptavit
Ammodyton urinatorem, quia in ipsam arenam se se insinuat & abscondit — *Atherinam*
quod pisces mole & pretio exiguis sit — *Blennium*, quod semper mucosus sit pisces —
Coregonum quia pupilla anteriore parte in angulum acutum procurrit — *Cottum* quod
caput respectu corporis magnum est — *Cyprinum*, quod sit pisces admodum fœcun-
dus — *Efoes*, quia omnes species admodum voraces sunt — *Lipperim*, quod pin-
guis sit pisces hic præsertim; & qui reliqui.

- b) De squalo vid. §. IX.

§. VIII.

I. *Cynocephalus Albus*, a constanti colore albicante, Angl. the
white Shark; Κύνος Canis, Aristot. Oppiani & Ἑλιανοῦ; Καε-
χαῖος Athenæi & Theophrasti, a καεχαῖος, acutum asperum,
(A) 3 unde

I. CYNOCEPHALUS.

unde Aristot. *καρχαρόδοντα*: animalia, qvibus acuti pectinatimqve coëntes dentes. Tiburo, Lamia, Lamna, *Autorum*; confer: Willughb. p. 47. & Dn. Hans Sloane H. *Jamaic.* I. 24. Bos bellua & canicula *P. Jovii de rom. pisc. cap. III.* a) *Squalus dorso plano* b) dentibus pluribus ad latera serratis, Arvedi c). *Scaligero, Bocharto, aliis, pisces*, qvi Jonam Prophetam voraverit, audit. Integri pisces accuratam figuram nullibi offendimus. *Gesneri*, qvam dedit, figura arbitaria est; neqve Aldrovandi figuris fidem habeamus, si vel capita pisium conferantur cum Lamiæ capite, facie rictuqve canino, cuius effigies prostat in *Mercati Metallotheca* & apud Nicol. *Stenonium*, qvi caput dissecuit. Desideratur itaqve famati hujus pisces icon ab omni parte absoluta. De lapidibus in ejus capite vid. *Miss. II.*

- a) Ibi historia Æthiopis ab hoc pisce devorati. In nostro exemplo libelli ad marginem scripta, legimus verba: „con una terribile apertura di bocca. Negli anali di Genoua de Giustiniano si legge un similcaso d'un fanciullo more, schiavo de Luigi Giberto, che nuotando con altri fanciulli fu inghiusto da un pesce di specie canina.“, Confer. *Rondelet*; & Dn. Hans Sloane H. *Jam.* I. 23. „Those of Nice told Gillius, on of four thousand pound vveight had been taken, vwherein vvas a solid man; and those of marseilles took had a loricatum hominem in him... Massilie & Nicæa aliquid captæ sunt Lamiæ, in quorum ventriculo homo loricatus inventus.
 - b) Potius latiori reliqvorum dorsis. Dorsum breve, ad mustelos comparatum, latissimum est; Willughb. p. 47. Aldrov. de *pisc.* p. 381.
 - c) Si quis dentes fossiles, vulgo glossopetas, & serratos & simplici vel lævi acie acuminatos, maximiqve moduli, cum dentibus Lamiarum Canumve hactenus cognitis contulerit, ultro fatebitur, dari horum plures species, qvam descriptas habemus, neqve omnes hujus generis pisces *serratis* instructos esse dentibus. Exempla desumantur ex Aldrov. *Mus. metall.* p. 611. Besleri rarioribus; Scheuchzeri querelis pisium &c. ubi, inter alios, dens maximus acie vel ora non serrata, confer. *Stenonii diff. cap. Carcharia Tab. VI. Sc.*
2. *Cynocephalus Glaucus*; a constanti colore, qvi in dorso pulchre cœruleus, saturacior, in ventre argenteus. *Angl. the blew-Shark. Galeus Glaucus, Rondelet. Gesn. Aldrov. Willughb.* *Squalus fossula triangulari in extremo dorso* a), *foraminibus nullis ad oculos* b), *Arvedi. γλαυκος Αιλιανι; Charletoni*

I. CYNOCEPHALUS.

toni c); Requies Rochefortii & Labati voyag. de l'amerique Tom. I. p. 45, qui & p. 51. monstrum marinum exhibet, canem referens, cuius figura monstrosa est. Besleri canis marinus, ein Meer-Hund; rostro simo; dentibus latis serratis; non tamen omnibus.

- a) *Vel ad exortum caudæ; Willughb. p. 50.*
- b) *Willughb. p. 49: „nullis pone oculos foraminibus, quo a Canosa aliisque cartilagineis „dissert., quod in suspenso relinquisimus; ejusmodi foramina pone oculos a nonnullis pro Auribus habita, quod licet in oris cavitatem pateant, simul tamen in cavitatem anfractuosam cranio insculptam viam ducant meatui auditorio analogam; quam inquirant me doctiores.*
- c) *Corn. Bruynius voyag. Tom. II. edit. Amstel. in fol. p. 330. Galei mentionem facit: „qui avoit 45 petits dans le ventre, lesquels en sortirent aussitot, qu'on l'eut ouvert, „& se mirent à nager dans une cuve d'eau, qu'on avoit préparé pour cela, & que le moindre de ces poissons étoit plus gros qu'un merlan. „An fuerint catuli ejus, qui ventrem vel potius ventriculum matris libere intrare & exire perhibentur (prout Rondelet: tanquam testis oocularis in vulpe marina observavit, de qua etiam Willughb. p. 54.) an vero alii pisces, certo non constat; non videtur verisimile, galeum 45. catulos simul fouisse & una vice exclusisse nisi fuerit proles ex familia adoptata; vid. J. Maffensis Imag. pis. in speculo verit. occultæ p. 894. & 897. Raff. in off. l. 7. c. 41.*

- 3. *Cynocephalus rostro brevi. Maltha Rondeletii; cuius satis angustam dedit descriptionem; hæsitamus, an ad *Canes* an vero ad *Galeos* referendus sit, licet pinnis, cauda & internis partibus a cane non differre perhibetur, nisi quod alba oculorum nebula careat.*

§. IX.

- II. GALEUS f. *Mustelus* capite rostrato; ore transversali, prono. Nomen antiquissimum & usitatissimum; γαλεὸς Aristot. γαλέα Suidæ; hinc γάλεωδη τίχθιων, piscium genus mustelini. Galeno γαλεοὶ & γαλεώνυμοι. γάλη, γαλέη etiam felem significat. Nec prisci huic generi nomen gratis imposuerunt από τῆς γαλῆς a mustela terrestri; si enim piscium prone jacentium caput, tanquam principem corporis partem, paulo attentius consideres, satis respondet capiti Mustelarum, in domibus, horreis sylvisque oberrantium, producto, leviterque rostrato. Reliquum corpus pariter mustelarum more

II. GALEUS.

more gracilescit; in prona capitum parte *os transversale*, & in aliquod segmentum circuli figuratum, ad instar *felium rictus*. Hinc *Rondeletius Lib. XIII. cap. I.*, „nomen a corporis habitu, mustellis simili, datum est, & *Lib. III. cap. XXXI. p. 372*: non solum hanc bestiolam mustelam terrestrem corporis rotunditate & longitudine referunt (*Galei*) sed & ob alia quæ cum ea communia habere creduntur”, *Artedo* & que ac *Carcharias squalus*, a) audit. *Galei* omnes in supinum conversi, eodem plane modo, quo *Rajæ* similesque pisces, quibus os primum transversale est, rapinam sumunt; quam canes, ore longitudinaliter fisso, sive mandibulis longis, parum ad latus inclinati capiunt.

- a) Non recordor, alium prisorum, praeter *Plinium*, hoc nomine (& semel qvidem *Lib. IX. cap. XXIV.* ibi: sunt *squali* quoque quamvis non plani) usum esse, censentque *Mafiarinus*, *Turnebus* & *Sativianus*, non *Squali* sed *Galei* legendum, quia *Galeos* vocavit *Aristot.*, ex quo integrum caput 24. *H. N. Lib. IX.* mutuatus est *Plinius*. *Aldrovandus Lib. III. p. 373.* & *Lib. V. p. 600.* pariter legit *Galeum*, non *Squalum*, quicquid dicat *Vuottonus* eumque secuti *Rondeletius* & *Harduin* in not. & emend. ad *Plin. Libr. IX. num. LX*, sustinentes, quod recte legatur: *Squalus*; & addunt: *Plinius* *Galeos* vocasse *squalos* sive *squalidos*, id est, horrendos asperosque; sunt enim omnes aspera cute, & *squalam* rem pro sordida dixisse antiquos, ut: vestam *squalam* & sordidam. Ergo omnes pisces sordidas, horridos asperosque, ut *rajæ*, orbæ *mucricatos*, *bistriæ*, plures, cum *Plinio* dixeris *squalos*? utpote qui magis horridi asperi & *squalidi* sunt *Galeis*. Sed insuper *squalus* esset *nomen adjectivum*, quod clarissimus *Artedus* plane rejicit. *Bellonio* & *Aldrovando* *Squalus* valde Alienigenus pisces est, & ad *Cephalos* vel *alburnos* referendus, *Bellon. de aquatil. Lib. I. p. 315.* & *p. 316.* addit: caveto, ne pro *squalo* *Scarum* proferas. *Leucisco* major evadit, *idem p. 313.* *Aldrovandus* peculiare *caput. XVII.* habet *Lib. V.* de Capitone *Ausonii*, sive *squalo veterum*- qui ad *Cephalos* pertinet. Ab *Ovidio* *squalus* accensetur piscibus in herbosa arena degentibus: Et *squalus*, & tenui suffusus sanguine nullus. *Roma* & alicubi in *Italia* & hodie *squalus* audit capito vel *Alburnus Ausonii*; conser. *Varro de Reru. Lib. III.* „in tertia parte quis habebat piscinam, nisi dulcem? & in ea duntaxat *squalos* & mugiles pisces”. Sane, nemo *Squalum* vel *Galeum* ultro miserit in piscinam, ubi mugiles.
- i. *Galeus Acanthias*, sive *spinax*. *Mustelus spinax*. *Angl.* a picked dog. *Squalus* pinna ani nulla, corpore sub rotundo, *Artedi*; cum tamen pinnam ani habeat b); vide piscem primum

II. GALEUS.

pronum & supinum *Tab. I f. 5. 6.* ad dimidiatam magnitudinem plectrum. *Willughbeij.* de hoc pisce: „, pinnas in dorso *f. 5. 6.* duas obtinet - in utriusque anteriori parte *spina-pinnarum* „, *in ventre duo paria*, ad branchias unum (laterale nobis) al- „, terum ad orificium excrementorum „. Os, non circa sed infra medium rostri & retro oculos in prona parte, ubi & nares sunt, non in supina rostri parte, prout in figura *Salvi- ni*. Dentes pisces habet, *Willughbejus* ait, acutos & refle- xos; quod non dixerim; sunt enim pisces loco dentium la- bia limæ instar aspera, prout nonnullis rajis c).

- b) Et quidem duplikatam sive conjunctam; inter anum vero & caudam caret pinna.
- c) De Galeo acanthia seu spinaci fusco, *Gennens*: Sagree, & galeo acanthia *Clusi exoti- co* vid. *Willughb. p. 57.* Hunc Clusius resiccatum & exanteratum duntaxat conspexit, & addit *Willughbejus*: „, qui tamen ad hoc genus proprie non pertinet „. Forte facili- tius fuit, prout raja difformari solent in speciem basilisci.

2. *Galeus levis*, ore aspero acanthia simili. *Sqvalus dentibus obtusis* seu gra- nulosis, *Artedi*. *Galeus levis Rondel.* Mustelus levis primus *Sal- viani* & *Willughb.* Pisces colombo, *Romanis*; the smooth or un- prickly hound, *Anglis*. *Pinnarum numero & situ ab Acanthia non differre dicitur*, cum tamen, praeter laterales pinnas, tres habet ventrales, duas ad anum, & unicam inter anum & extremam caudam, Acanthias vero non nisi unicum par ad orificium ex- crementorum; vid. *Willughb. p. 60.* & figuram nostram Ga- lei Acanthiae.

Galeum asteriam Rondelet. Gesn. Aldrovandi, Mustelum stellarem sive varium *Salviani*, & *Willughbejus* & celebris *Car- rerus Linæus* pro varietate Galei levis agnoscent, qvorum nominibus subscribo. Forte Asterias *Rondel.* & *Salv.* catulus fuit Galei levis asterizans; qui non nisi in prima ætate stel- lulis frequentibus gaudet, quæ sensim evanescunt; prout videre licet in catulo cum funiculo & sacculo, quem *Rondele- tius ovum* appellat, umbilicali *Tab. I. f. 7.* Sic apri feri ca- *Tab. I.* tulos excludunt belle variegatos, qui pedetentim eleganti pi- f. 7. etura privantur, nigerrimumque colorem induunt.

3. *Galeus, rostri extima parte pellucida*, dentibus acutis, in tres ordines dispositis. *Sqvalus naribus ori vicinis*; foraminibus exiguis ad oculos, *Artedi*. *Canis galeus, Rondelet. Canosa Salviani;*

(B)

a

II. GALEUS.

a Tope, *Anglis. Entii* descriptionem vid. apud *Charletonum* in *Mant. Anat.* & *Willughb. p. 51. seq.*

4. *Galeus capite rostroque brevissimis*, ex rufo & cinereo maculis nigris varius. *Sqvalus* ex rufo varius; pinna ani medio, inter anum & caudam pinnatam, *Arted. Canicula Aristot. Rondelet. Aldrov. Catulus Salviani. Pesce gatto Venet. a Bounce Cornub. Willughb. p. 62. Rousette Gallis.* Maxillæ pluribus dentibus aculeorum hamatorum seu introrsum recurvorum ordinibus instructæ; in mari mediterraneo frequentissimus.
5. *Galeus cinereus*, maculis nigris rarioribus sed majoribus, quam in præcedenti. *Sqvalus cinereus*, pinnis ventralibus discretis, *Artedi. Canicula saxatilis Rondel. Catulus maximus Willughb. p. 63. Catulus major, Salviani.*
6. *Galeus dorso pulverulento*, tantillum rubente, maculis inordinatis, exiguis, fuscis albidisque varius. *Sqvalus dorso vario*, pinnis ventralibus concretis, *Artedi. Mustelus stellaris tertius Bellonii. The rough Hound or Morgau Cornub. Willughb. p. 64.*
7. *Galeus brevis, crassus*, pinnis dorsalibus spinosis, ano caudæ proximo. *Galeus Centrina, Gesn. Sqvalus* pinna ani carens, naribus in extremo rostro, *Artedi*; cum tamen & hic *Galeus* pinnam ani habeat concretam vid. *Salviani* figuræ Centrinæ pronæ & supinæ, & apud *Willughb. p. 58. Tab. B. 2. 3. Vulpes Bellonii. Pesce porco Italis. Spina d)*, quam pinnam dorsi anteriorem perforat, versus caput inclinatur, hæc penna ad exortum adeo crassa est, ut dorsum potius productum quam pinna videatur; posteriorem pinnam penetrans spina ex aduerso ani caudam respicit.
- d) *Steenoius* in dissecto pisce ex canum genere suspicatur, Centrinis masculis solis datos aculeos, feminis denegatos esse. conf. *Olig. Jacobei observ. anatom. piscis centrines in Act. med. Hafn. vol. V. obs. XLVI.*
8. *Galeus cauda longa*, falciformi post exortum apinni. *Sqvalus cauda longiore*, quam ipsum corpus, *Artedi. Vulpes marina Plinii Willughb. p. 54. Tab. B. 6. f. 2. Vulpes Galeus Gesn. Rondel. Vulpes marina Salv. Simia marina, Bellonii. The sea fox or ape, Angl. Corpus breve, cauda longitudini corporis*

II. GALEUS.

poris fere æqualis, qvodammodo ensiformis e); more aliorum galeorum f) pullos suos, cum eis tinet, intra se recipit.

- e) Rondel, caudam vocat pinnam longam: „ut enim vulpes inter quadrupedes longam „densamqve caudam habet, ita pisces hic inter galeos caudæ pinnam longissimam „Willughbeijus distinguit caudam a pinna: „in cuius quidem caudæ exortu, supina parte „pinnula conspicitur „; non in supina, sed prona corporis parte, dum pisces consideratur supinus. — Multas figuræ a pisibus susqve deqve desumptas credimus, qvas tandem, non ipsos pisces, descripserunt autores. Figuræ hujus pisces pronæ & supini, qvas Dominus Perrault fieri curavit anteferendæ sunt figuræ Salviani. Longitudo pisces, quem Dominus Perrault dissecuit, erat octo pedd. cum dimidio, crastudo summi ventris 14 poll. — Corpus pedetentim angustius factum desinebat in producta cæda, qva longitudine reliquum corpus fere æquabat; (non longior quam ipsum corpus, ut vult Dn. Artedus) falciformis, versus ventrem magis incurvæscens; ad exortum caudæ unica penna in prona parte; Salvianus hanc piunam in *supina corporis parte* collocat; cum Dominus Perrault non nisi eminentiam qvandam ibidem offendit, qvæ articulatio est ad facilitandum vertebrarum usum in caudam vegetantium. Duas habebat pinnas erectas in dorso (qvas cretes, cristas, appellat) alteram magnam in medio, alteram minorem versus caudam (non in cæda). Præter illas tria adhuc piunarum paria (*Salvianus duo saltim paria exhibet*) Primum par ad latera, pone caput, magnitudine antecedebat reliqua, avium alarum speciem exprimens, & longitudine æquabat 15 polices, latitudine vero ad basin 5 poll. Juxta medium par in ventre circa umbilicum *ombril* (*melius anum*) due apophyses. (*mentuli prout in ratis*), in signum, qvod pisces fuerit mas. Tertium pinnarum par inter anum & caudam (*quod in Salviani figura deficit*) minima erat magnitudinis. Pinnæ duræ, in otis suis insectæ, & cute quasi denticulata testæ; coloris, prout *integrum pisces corpus*, ex griseo fuscæ, & ceruleo- scensiam cæni contrahentis (*non albi in ventre, secundum Salvianum*). Rictus aper- tura erat 5 pollicum; oculi majores oculis tauri. Novem itaque pinnis hie pisces gau- det, quem uno pare privavit Salvianus, ne dicam de forma, habitu & situ pinnarum, e contra Dn. Perrault non observavit foramina pone oculos, qvæ indigitavit Salvianus; forte caret vulpes galeus omnino illis, prout Cynocephalus glaucus.
- f) Omnia scilicet, qvibus spinæ non sunt impedimento ad intrandum & excendum.

- g) *Galeus rostro brevi & obtuso, ore ellyptico. Canis Carchariæ spe- cies*, Hayen Willughb. app. p. 5. Tab. 5. n. 1. addit autor: „verum cauda procul dubio non recte pingitur“. Commu- nicamus piscem melius pictum, primum & supinum, Tab. II f. 1. 2.

II. GALEUS.

10. *Galeus, capite in hyperbolam desinente.* Cucuri *Braſil.* Caſſaon *Lufit.* ex genere Tiburonum, *Maregravii*; sed qvod inno-
cuus dicitur, ore longe inferius ſtante, ad Galeos ſpectat. Unum tantum ordinem minimorum denticulorum habet,
qvarē nocere non potest, *Willughb. p. 53.* Dixerim, qvod
piscis $2\frac{1}{2}$ pedes longus, denticulis licet minimis inſtructus,
utiqve nocere poſſit vel aliis pifcibus edentulis vel non belli-
colis licet dentatis, vel aliis animantibus, & qvidni etiam ho-
minibus. Figuram vide apud *Willughb. Tab. B. 9. n. 4;* ſed
corrige numerum, qvi erit 3, numerus vero 3 mutetur in 4.

11. *Galeus roſtro longo plano, firmo, oſſeis spinis validis, compressis,*
rectis, ex adverſo ſitis, ferræ inſtar munito. Prona pars ca-
pitis & ore & naribus rajarum faciei & fauicibus ſimilis; la-
bia aspera, nondentata. Priftis, ὁ πεισης Aristotelis & omni-
um autorum. Serra; Serra marina Bellonii. The Sawſtich
Angl. Willughb. p. 61. Tab. B. 9. f. 5. Acipaqvitly *Fernandez*
p. 84. Sqvalus roſtro longo, plano, utrinqve dentato, *Ar-*
tedi g). Oſſeæ spinæ, qvæ roſtrum ferratum reddunt, in
fœtu cute ſunt tectæ & qvafī in gingivis, prout dentes fœtu-
um aliorum animantium, abſconditæ latitant, ne pulli vel in
cornubus aut in utero harentes vel excludendi matrem la-
dant; roſtrum inſuper flexible eſt, prout hæc omnia videre
licet in fœtu delineato, prono & ſupino, *Tab. III. f. 1. 2.*

Tab. III
f. 1,2.

g) Dubius fui, utrum Prifti galeis annumerarem, qvod media eſt inter Galeos & Rajas
figura, spiracula quoqve branchiarum in hoc fœtu viſa ſunt thoracica; ne autem ni-
mis ſcrupulosus viderer, generaqve multiplicare, imo qvod pifcis pronus conſideratus
ad galei formam multum appropinqvat, & qvod branchiarum spiracula in adultis pede-
tentim laterales fiunt, qvod in muſeis intarcti pifces comprobant nullibqve exæcta adul-
ti pifcis figura proſlat, inſuper Willughbejus pinnas ad latera, paulo inſra branchia-
rum foramina qvina collocat, familiam Galeorum, cui Anteſignanum *Galeum spina-*
ceum ſive Acanthiam præposui, cum *Galeo roſtro ferrato* vel cum *Serra* abſolvere volui.—
Notanda, qvod reliquum eſt, fabula apud Olaum Lib. II. c. 20: „Serra — inſum-
mo capiti vertice firmum os ferræ inſtar dentatum gerit, qvo naues ſubſens diſſecat,
„ut ſibi in prædam homines verteat.“

§. X.

III. CESTRACION. Capite transverso, ore prono, transversali.
Ακέτηα, malleus; malleator; qvi malleo uititur, capite ſcilicet, du-
plicis

III. CESTRACION.

plicis mallei rostri ad instar, transverso, qvod absolvitur oculis in utraqve extremitate sitis.

1. *Cestracion fronte arcus figura*; cujus anterior pars capitis transversi in lineam curvam arcuata ita in aciem acuitur, ut, dum celeriter piscis natat, obvios pilces fecare posse credatur. Priscis & recentioribus sub nominibus: *Mallei*, *Ballistæ* & *Libellæ* vel *Zygænæ* notissimus; ore, galeorum more, prono & transverso, in segmentum circuli formato, dentibus validissimis, planis, acutis, ferratis, ad latus vergentibus, & triplici aut quadruplici ordine dispositis, armato. *The Balance Fish*; *Anglis*. *Squalus* capite latissimo, transverso, mallei instar, *Artedi*. *Pantoufflier Labati Voyag: de l'amer: Tom. IV. p. 351*: „un des plus voraces poisons, des plus forts & des plus dangereux“. *Mus. Reg. Dan. Jacob. Tab. VII. f. 5.*
2. *Cestracion, capite cordis figura*, vel triangulari. *Zygænæ* affinis, capite triangulo; een *Cruyshaye*, *Belgis*. *Panana Marcgrav. Willughb. p. 55*; triplici ordine dentium minorum. Figura *Marcgravii* parum valet; Meliorem suppeditamus piscis proni & supini, in *Tab. II. f. 3. 4.* Tab. II.
f. 3. 4.

§. XI.

- IV. RHINA; capite depresso; ore in extremitate. *Pvn Aristoteles & Plinii*. Hic *H. N. XXXII. cap. II*: „Rhina, quam „sqvatum a) vocamus“. Os in capitibus extremitate; ideo hic piscis non est confundendus cum Galeis, neque cum Rajis. Sic *Rondeletius*: „in lateribus branchias detectas (nobis occulas) habet, non in supina (nobis prona) parte, „ut rajæ; illarum enim situ & oris scissura a reliquis planis „piscibus differt“. Pinnæ laterales nonnullis alas imitari visæ sunt, unde nomen: *Angeli*; *Pesce Angelo*, *Genuens*: *The monk Angl.* or *Angelfish*. Appendices ad pin nas ani in maribus quinqve pollices longæ, cylindraceæ.

a) *Istornus lib. 12. orig. c. 16*: Sqvatus dicitur, qvod sit sqvamis acutis; unde & ejus cute lignum politur; & *Voss. in Eymol.* qvod male legatur *squalus* pro *sqvatus*.

IV. RHINA.

Tab. II
f. 5. 6.

1. *Rhina*: sive *Squatina omnium autorum*. *Sqvalus pinna ani carcas*, ore in apice capitinis, *Artedi*. *Kingstone Anonymi*, Descript. of some curious and uncommon creatures omitted in the Description of three hundred Animals &c. *London 1739 p. 475*; ibi figura maris. Fœminæ supinæ & pronæ, ex museo olim nostro, figuræ vid. in *Tab. II. f. 5. 6.*, cauda in superiori parte bipenni; caret femina appendicibus, quæ in maribus mentulæ sunt, prout in rajis. *Artedus* negat pinnam ani, quam *Willughbejus* & reliqui autores pilci tribuunt: ille: „inferius pinnarum par circa exitum excrementorum situm obtinens,; per medium dorsi habet lineam asperam, prout integrum corium adeo asperum est, ut illo aspera ligna & ebura poliantur; *Ravif. Lib. 7. c. 41.* The Skin of the Back is very rough, so as to polish wood or Ivory, *Anonym. all. loco*. Ex illo corio Turcæ & alia gentes eniūm vaginas conficiunt, quas fagrinas, *von Chagrin*, vocant *Willugb. p. 80.* Ad hominis aliquando magnitudinem piscis excretit: Some times Weighing a Hundred and sixty pound. *Anonym. ib.* conferatur *Willugb. fig. Tab. D. 3. cum nostra*, illi anteferenda.

2. *Rhina pedata* quasi; cauda in superiori parte tripenni. Mermaid of the Siren *Anonymi citati p. 43.* Rhina appendicibus ad ortum caudæ pedes mentientibus; with small Feet. The Fin on each Shoulder in Shape same thing like the wings of a Cherubim; the skin of the Back was rough, and of a dark - colour; the Mouth large and placed at the very extremity of the Head &c. vid. ulteriore descriptionem & figuræ piscis proni & supini *ibid.* Autor hunc piscem pro *Sirene Antiquorum agnoscit*; qui anno 1737, mense Septembri captus & Londini expositus fuit; sed vereor, ne lucri causa intentulæ distortæ & in pedum simulacra, ope fili ferrei vel ænei, efformatae fuerint; adeo hujus piscis descriptio convenit cum præcedenti; nisi quod tres pinnas in cauda, & quasi pedes habeat.

AD LATERA PINNATA
SPIRACULO UNICO.

§. XII.

In quibusdam sunt pinnæ laterales vel binæ aliæ sub gutture (secundum *Willughbejum*) talpæ pedibus similes, unde appetet (quicquid cavillatur)

„tur Rondeletius) *Bellonium* non admodum absurdè scripsisse: Ranam pisatricem geminos sub ventre pedes habere ad ranæ palustris similitudinem, membrana intertextos, quibus verisimile est, eam ranæ in modum per maris fundum incedere,. Quid ergo obstaret, quo minus ejusmodi pisium genus singulare constitueremus, sub antiquo, quo Plinius (Lib. XXXII. cap. X.) utitur nomine.

I. BATRACHUS, corpore quasi pedato. Ex græco βάτραχος, Rana; sic ranunculum plantam græci batrachion vocant. *Plin. XXV. cap. CIX.* batrachites, gemma colorem ranæ referens. *Id. XXXVII. cap. LVI.* βατραχιος λιθος, bufonita; bufonites; bufonius lapis:

i. *Batrachus, capite rectuque ranae, corpore & figura gyrino similis;* sub ipso gutture sibi mutuo vicinæ binæ pinnæ, talpæ pedibus simillimæ, singulæ quinque radiis seu digitis constantes; *Willughb. p. 86.* quas pinnas tamen Tab. E. i. non exhibet. A little below the Diaphragm, on its upper Part, are two large Fins in the Shape of a Hand, and divided into five Fingers; *Anonym cit. p. 50. & p. 51.* He has two little Feet coming out of his Belly, like the Feet of a Goose. Ultimus fuit quatuor pedes longus, with a Mouth largé enough to take in a middle siz'd Dog, it opening twelve Inches wide. *βάτραχος græcis.* Pilcis rospus, *Istris*; rospus enim ipsis bufo. Bora, Taurinis; Zatto, Lombardis; *G. Entius apud Charleton*: Rana pisatrix *Salviani*, & aliorum. The Todfish, or Frogfish, or Sea-Divel, *Anglis.* Sub altero pinnarum pare, in ipsa pilcis margine sita, ingentia foramina, in quorum fundo tres branchiaz, nullis aristis donataz. *Lophius* a) ore cirroso b) figura corporis monstrosa; *Artedi Ichth. P. III.* p. 62.

a) λοφία pinna, eminentia, quia undique eminentiis, pinniformibus instruitur, *Arted.* cum pinna alias πτεριζ vel πτεροζομα græcis audit, λέφια vel λοφία autem proprio pro eminentia dorsum sumitur; insuper clarissimus autor *P. II. p. 3.* autumat, membranas quæ interdum speciem pinnæ habent, nullis tamen ossiculis vel cartilaginibus radiatis fulciuntur, nullum usum in natando præflare, hinc pinna appellari non posse. Quicquid tamen sit, plurimi pisces intrarent in contubernium *Lophiarum*, quod plurimi eminentias habent; Horum *Artedus* non nisi duas species recenset.

b)

I. BATRACHUS.

T. III.
f. 3.

b) *Severinus antiper p. 84.* Rana piscatrix tacita sub arenis exponens in longinquum, quas rostro tenus habet, appendiculas, allestos ad has quasi ad vermiculos, & aggressos pisces in oris ingluviem rapit.

2. *Batrachus, altero pinnarum pare ad exortum caudæ carens; processus hinc inde capillaceos habet; cuius icon Tab. III. f. 3.*

3. *Batrachus; sive rana piscatrix americana cornuta spinosa, Sebae Thes. I. p. 118 Tab. LXXIV. fig. 4. cum pullo f. 5; color cutis, tenuiter squamatæ, albus saturate rubris maculis pictus; cauda ventilabri instar expana, prout pedes.*

4. *Batrachus in fronte corniculum ferens sursum erectum, & paulo retrorsum versum; ante illud tenue filum, quod retro recondere potest; in quolibet latere pinna quasi pedata, sub quafarinulum; cute in ventre molli, reliquo corpore ad tactum aspero & scabro. Guaperua c) Marcgr. The American Toadfish, Willughb. p. 90. Tab. E. 2. f. 1.*

c) De Guaperuis, eorumque & Acaraunarum differentiis alibi agemus,

5. *Batrachus. osseum cornu supra nasum gerens, inter binas pinnulas prominens; cute albicante & resplendente; prope oculos macula Hyacinthum stellatum referens; rufis maculis flammeis per totum corpus, nigris per pinnas. Rana piscatrix americana alia, Sebae Th. I. p. 118. Tab. LXXIV. fig. 3.*

6. *Batrachus capite producendo; postici pedes acutos habent ungues, membranis nexos; cutem ex candido relucente nigris maculis undulatis, Sebae Th. I. p. 119. Tab. LXXIV. f. 6.*

T. III.
f. 4.

7. *Batrachus mollis, belle ex albo fuscis maculis marmoratus, ore parvo, anili, processibus villosis, aculeiformibus; musei olim nostri. Tab. III. f. 4.*

8. *Batrachus, capite vomeris instar cornuto. Gucucuja Brasil. Marcgr. Monoceros pilcis, qui vespertilio aquaticus dici potest Willughb. p. 89. Tab. E. 2. f. 3. Lophius fronte unicorni, Artedi. Medietas corporis posterior luterter est, versus caudæ pinnam fastigiatur in conum. Cutis multis tuberculis duris aspera. In utroque latere parvum foramen in corpus.*

I. BATRACHUS.

9. *Batrachus*, capite scuto osseō antrorsum in acutum convergente.
Cutis undiqvaqe acutis horret spinis. Rana piscatrix americana marina ex Curaçoa, *Sebæ Th. I. p. 118. Tab. LXXIV. f. 2.*

§. XIII.

Constituit Clariss. Petrus Artedus Piscium genus XXXIX. sub titulo: *Ostracion*, eorum scilicet „qui figura corporis insolente sunt; cute dura, sa- „pe spinis seu aculeis magnis vel in toto corpore, vel in aliqua ejus parte „armata; interdum vero glabra“; sub quo genere comprehendit pisces quadrangulos, triangulos, sphäricos, & qui plures ad orbes communiter referuntur. *Origo* hujus nominis a testaceis animalibus derivatur. Sic Plinius H. N. XXXII. 10: „invenio apud qvostdam *Ostracum* vocari, qvod „alii Onychen vocant“; at onyx, inquit *Dioscorides* ἡστέπωμα τῆς οὐρανίας, i. e. operculum conchylii, pro qvo etiam ostracum sumi a Plinio declarant ipsiusmet verba; vid. Rondelet. de Testac. Lib. II. p. 84. Gesnerus & Aldrovandus ostracionis nomen usurparunt, & tribus imposuerunt piscibus, unde: Ostracion Nili audit Bellonii Holosteum (i. e. osseum) - ostracion Aldrovandi prior, an idem cum Holosteo? - & ostracion alter gibbosus, ejusdem. Holosteum Gesnerus ostracionem nominandum conjicit, qvod & testam ostracei instar duram habet, & ὄστρακιῶν piscis inter Niloos a Strabone numeratur, cum tamen apud Strabonem legatur στράκιῶν. Aldrovandus pariter dicit, Holosteum Bellonii testaceum & ostraceum Corium habere; & Willughbejus de ostracione priori Aldrovandi: qvod integatur crusta quadam minus dura, qvam in crustaceis, dictis exsangvibus; addit tamen: qvam „diximus crustam, proprie loquendo nec cutis est, nec crusta, sed medium quidam inter utrumque, seu crusta cuti innata“. Qvis ex modo dictis non comprehendit, nomen *Ostracion* minus distinctas ideas de *dura cute*, de testaceo & ostraceo corio, de qvodom intermedio, & crusta cuti innata post se relinqueret? Nihil commune istiusmodi pisces vel cum ostracodermatis aut cochlearum operculis, vel cum animalium crustaceorum integumentis habent; neque enimentias, ex gr. galeorum, quasi variolatas, vel sagrinas corii Squatinæ, qvorum cutes variis manubriis valisqve superinduci solent, dixeris crustam cuti innatam. *Medium* qvod qværit Willughbejus inter cutem & crustam non est, nisi cutis sua natura ad pergamenum, sive corium præparatum, accedens, in aquis & qvamdiu piscis vitam agit, lævibus læfionibus indulgens, qvorundam piscium, si siccati sunt, frangipatiens; mutant enim naturam suam aeri vel soli exposita piscium quadrangularium, triangulorum, orbium similiumpve integumenta sive exuvia; qvædam successu temporis vix digitis tractari possunt, qvin concidant, vel frangantur. Sunt autem ejusmodi pisces figura corporis (insolente, secundum

(C)

Arte-

Artedum) vel globosa seu sphærica, vel subrotunda, vel ovata seu oblongo-rotunda, vel oblongo-quadrangulata, vel conica fere; cute arida; saxe spinis seu aculeis crassis & longis, quandoque tenuibus & brevibus vel in toto corpore, vel in aliquaque ejus parte armati, interdum glabri; non tamen omnes os exiguum, neque omnes dentes magnos habent; uti persuasus fuisse videtur *Artedus* P. III. p. 55. Breviter: corpore quocunque modo strumoso, tumido vel sufflato, cute coriacea, saepius spissa & aridula, vel glabra vel aculeata. Hinc est, quod nobis in mentem venerit, pro talibus piscibus, verbificatione rei naturæ magis accommodata, construere, genus: *Crayracion*, a ορνεκάδω, *Struma laboro*; item a κραύπος, *aridus*. Sit itaque ad latera pinnata spiraculo unico.

§. XIV.

II. CRAYRACION. Corpore strumoso.

1. *Crayracion levissimus*.

- a. Ex terreo rufescens; in medio corpore a capite ad caudam punctis fuscis distinctus; cauda gracilescens; dentibus, in ore parvo, minutis, acutissimis; cuius cutis nullatenus dura, coriacea tamen est a); hujus figuram videsis
Tab. III. f. 5.

Tab. III
f. 5.

- b. Orbis laevis *Catesbeii* II. p. 28; ingenti struma laborans.

- a) Omnia piscium, qui communiter dicuntur *Orbes*, cutis vel corium ita comparata sunt, ut, quamdiu in aqua vivunt, vel in liquido conservantur, ad lubitum inflari possint, rursusque contrahi.

2. *Crayracion toto ventre sphæricus*, & parvulis aculeis donatus; quatuor dentibus latis instructus, cauda producta. Orbis primus *Willughb.* p. 143. Tab. I. 1. Orchis vel orbis *Plinii*; gallus marinus nonnullis. Ostracion sphæricus tetraodon, aculeis undique exiguis, *Artemi*.

3. *Crayracion dorso laevi*, ventre ad usque pinnae laterales aculeato, *Grevii*; *Willughb.* p. 144. Tab. I. 2. *Lagocephalus* dictus. Habemus aliam iconem ore aquilino, & praeter caudam quinque pinnae, vel crista pinnata in capite, pone oculos. Ostracion cathetoplateo-oblongus, ventre tantum aculeato & subrotundo, *Artemi*.

II. CRAYRACION.

4. *Crayracion maculosus*, aculeis undique densis, exiguis, duabus pinnis in dorso. Orbis asper maculosus *Lift. ap. Willughb.* p. 155. Ostracion maculosus, aculeis undique densis exiguis *Artedi.*
5. *Crayracion ovatus & muricatus*, rictu latissimo, polyodon. An, altera Attinga minor orbicularis *Calceolarii*, *Willughbeji Tab. I.* 8. f. 1? orbis muricatus primus, *Clusii exot.* Musei olim nostri.
6. *Crayracion ovatus & muricatus*, ore parvo cujus inferior mandibula superiore excedit; in capite tres murices cristam efformant transversalem. Orbis muricatus alter *Clusii*. Eine stachliche Meertaube *Besleri*. Musei olim nostri.
7. *Crayracion scutatus*; osse forma scuti, sterni vice, præditus; capite magis exerto reliqvorum capitibus, oris scissura longior; polyodon. Orbis scutatus *Rondel.* piscis tarus, non edulis, *Willughb.* p. 144.
8. *Crayracion lævis, oblongus*, corpore tessellato. Orbis oblongus testudinis capite, *Clusii Exot. Willughb.* p. 147. an, orbis lævis, oblongus, cinereis & fuscis maculis notatus, *Sloani H. Jamaic.* II. 279. Tab. 247? Ostracion Oblongus glaber, capite longo, corpore figuris variis ornatus, *Artedi.*
9. *Crayracion oblongus, spinosus*; spinis in capite longissimis; dorso arcuato; oculis & ore magnis; labiis crassis; pinnis latis; rufi coloris; vid. *Tab. III. f. 6.* T. III.
f. 6.
10. *Crayracion*, ore difformi, labro inferiori triangulo, veluti resecto; spinis curtis, acutis, in capite, in dorso & ventre raris; *Tab. III. f. 7.* -f. 7.
11. *Crayracion*, ore ranæ rictu; pinna inæqualia cervice ad caudam decurrente; ad latera tuberculosus. Orbis ranæ rictu *Clusii*. Ostracion rotundo - oblongus, tuberculis utrinque, pinna dorsi longissima, *Artedi.*
12. *Crayracion oblongus*, supra & infra utramque pinnam postbranchiale & ad caudam macula nigerrima; toto corpore spinosus, demto infimo ventre, molli, ranæ instar. Orbis muri-

II. CRAYRACION.

muricatus ranx rictu; Guamajacu Atinga, Marcgrav. Willughb. p. 145. sed figura, quam dedit Tab. J. 8. f. 2. non respondet figuræ Marcgravii, neque descriptioni.

13. *Crayracion oblongo-rotundus*; ore producto, diametri trium uncialium, bidentulo, superciliis elatis, spinis undique horridus. *Hystrix piscis Clusii*. Ostracion conico oblongus, aculeis undique longis teretiformibus, in primis in lateribus; *Artedi*.
 14. *Crayracion oblongo-rotundus*; ore bidentulo; superciliis depresso & levibus, *Willughbeji*; *Histrici Clusii affinis*, quod supercilia elata non sunt, nec caput compressum & exsertum, p. 155. Tab. J. 5.
 15. *Crayracion, capite contracto*; spinis longissimis. *Histrix alter*, capite angusto, subrotundo, & admodum spinoso; *Willughb. p. 155. Tab. J. 6.* Ostracion oblongus holocanthus, aculeis longissimis teretiformibus, in capite in primis & collo; *Artedi*.
 16. *Crayracion oblongo rotundus*, aculeorum acie obtusa, punctis reticulatis in dorso; cauda pinnisque variis. Orbis muricatus & reticulatus, *Willughb. p. 155.* Ostracion subrotundus, aculeis undique brevibus, triquetris, raris; *Artedi*.
 17. *Crayracion triangularis*, gibbosus. Ostracion alter gibbosus, *Aldrov. Willughb. p. 156. Tab. J. 9. f. 1.* Ostracion oblongus, quadrangulus, gibbosus, *Artedi*; est triangularis; habuimus pisces.
 18. *Crayracion triangularis*, in limbo caudæ dupliciter sinuosus, subfuscus, figuris sexangularibus, radiantibus, insignitus. *Guamajacu ape alter*, cornubus carens, *Marcgr. Piscis triangularis, Clusii*. Ostracion triangulatus, limbis figurarum hexagonarum eminentibus, aculeis duobus in imo ventre, *Artedi*. *Listeri in app. Willughb. p. 20.* *piscis triangularis*, non nisi imo ventre cornutus. b)
- b) Sinus duo semilunati limbum duplicitate acutum reddunt, & nec cornua nec aculei dici possunt, quæ *Artedius* pro apophysibus ossium agnoscit, si sint in capitibus piscium (*de part. pis. p. 20.*) &, quidni sint apophyses, si in limbo ventris?

II. CRAYRACION.

19. *Crayracion triangularis*, duobus cornubus curtis in fronte, ventris limbo ex totidem sinubus anguloſo. *Piscis triangularis cornutus*, *Clusi Willughb. Tab. J. 14.* Oſtracion triangulatus, duobus aculeis in fronte, & totidem in ventre, *Artedi. Old Husband Fish*; eſt mas Crayracionis num. 23.
20. *Crayracion triangularis*; capite cornuto; limbo ventris ſinuofo, eretto aculeo in medio caudæ. *Piscis triangularis II. Listeri in app. ad Willughb. p. 19. Tab. J. 15.* Oſtracion triangulatus, aculeis duobus in capite & unico longiore ſuperne ad caudam, *Artedi.*
21. *Crayracion triangularis*, totus maculosus, ſinubus in ventre. *Piscis mediocris, triangularis, ad imum ventrem prope caudam tantum cornutus, ex toto maculis æqualibus ſubrufis dense insignitus. List. app Willughb. p. 20. Tab. J. 17.* Oſtracion triangulatus, totus maculosus, ac tuberculofus, aculeis duobus in imo ventre, *Artedi.*
22. *Crayracion triangularis, excornis*; levibus processibus in ventre, caudam respicientibus; cuius integrum corpus figuris hexagonis cum ſimilibus inscriptionibus radiantibus pictum *Willughb. Tab. J. 16.*
23. *Crayracion triangulatus*; capite & ore produc̄tis, cornubus carens, limbo ventris integro. *Piscis triangularis, ex toto cornubus carens, List. app. Willughb. p. 20. Tab. J. 18.* Oſtracion triangulatus, tuberculis exiguis innumeris, aculeis carens, *Artedi. Oldwife Fish*; *Anonym. suppl. to a deſcript. of Three hundred Animals. Lond. 1736. p. 43.* Eſt Femina Crayracionis num. 19. vid. *Anonym. ib. p. 44.*
24. *Crayracion parvus*, corpore & capite triangulatis, ore parvo, innumeris exiguis ſtellis pictus, cauda quadripartita, quinquefarie plumolata; oculis magnis. *Tab. III. f. 8.* T. III.
f. 8.
25. *Crayracion quadrangularis*, innumeris ſtellulis ex albo cæruleofenibus ſuper terreo insignitus; cauda varia; muſei olim noſtri. *Tab. I. f. 8.* Tab. I.
f. 8.

II. CRAYRACION.

26. *Crayracion quadrangularis*, pone & ante processibus duobus longis cornu similibus & pellucidis armatus. *Pisciculus cornutus* seu *Itang Setang* *J. Bontii*; *List. app. Willughb.* p. 156. *Tab. J. 13. f. 1.* Musci olim nostri; habet pinnam in dorso prope caudam, quæ erecta caput respicit, & recondi potest, quam *Bontius* in ventre posuit.
27. *Crayracion quadrangularis*, & productus. *Ostracion Nili Gesneri*; *Holosteon Bellonii*; *Ostracion prior Aldrovandi*. *Ostracion oblongo-quadrangulus*, tuberculis quatuor majoribus in dorso, *Artedi c.*
- c) Nihil certi de eo constat; *Bellonii* figura mutila est; cui visus piscis ad pentagonum accedens; nulla *Bellonius* tubercula in dorso observavit, ast *Aldrovandus* plura quam quatuor in pisce, quem multos annos siccatum inter rariores reservavit. Impugnat *Aldrov.* nomen *Ostracionis*, habetque pisces pro naso niloticos. Sic *Ostracion prior Aldrov.* ab *Ostracione Gesneri* & *Holosteo Bellonii* valde differunt, vel figurarum varietate.
28. *Crayracion quadrangularis*, ad cervicem quatuor tuberculis, quæ in ostracione priori *Aldrovandi* non invenio, neque pinnam alteram ad caudam, dorsali oppositam. Piscis quadrangularis, quatuor tuberculis medio dorso insignitus; *Ostracion prior Aldrovandi* *Willughb.* *Tab. J. 10*, cui tamen p. 148. saltem species ostracionis videtur, vel potius varietas.
29. *Crayracion rostro* os in prona parte superante, stellatus & tessellatus. *Ostracion tertius* *List. app. Willughb.* p. 156. Rostrum sive nasus admodum producitur in quendam mucronem *ibid.* Idem videtur *Artedo* cum pisce majusculo quadrangulari, rostrato, *Listeri opp. Willughb.* p. 20. *Raji* p. 45. ambo: *Ostracion oblongo quadrangulus*, rostro acuto, maculis in dorso & capite. *Artedi*. *Willughb.* *Tab. J. 11.*
30. *Crayracion*, in singulis mediis squamis singulæ maculæ majusculæ; piscis mediocris quadrangularis, maculosus, *List. app. Willughb.* p. 20. Melius: *Ostracion quadrangulis maculis variis plurimis*, *Artedi*. Squamis enim carent Crayraciones vel Ostraciones, corporaque habent plerumque tessellata d).
- d) Tessellæ nobis dicuntur, ob figuras superficietenuis descriptas, quæ, quod denticulis mutuo cohærent, in causa sunt, quod siceatorum piscium exuviae faciliter resolvantur, vel frangantur, quam crustaceorum quorundam tegmina.

II. CRAYRACION.

31. *Crayracion, anomalus piscis*; qvod cauda omnino caret; apparet enim caput cum dimidio quasi corpore sic mutilato, ut posterior medietas abscissa videatur; cute crassa, aspera; ore parvo, subrotundo, dum hiat. *Mola Salviani*; *Willughb. p. 151. Tab. I. 26*, & aliorum. *Orthagorilcus* sive luna piscis *Rondelet*. *Gesneri*, *Aldrovandi*, *Plini*. Ostracion cathetoplateus, subrotundus, inermis, asper; pinnis pectoralibus horizontalibus; foraminibus quatuor in capite; *Artedi. e)*

e) Quid doctissimus autor per quatuor foramina in capite intelligat, me omnino latet.

32. *Crayracion, corpore circumflexo*, si siccatus, & quasi inciso; angulosus, cute coriacea, tenaci, capite equino quadrantenuis simili, rostro tubuloso, in exitu operculo instructo. Hippocampus autorum. *Willughbeius & Rondeletius* ipsi branchias sive tectas sive detectas denegant, licet supra pinnulas duo foramina concedant. Seqvimus *Bellonium* & *autophiam*; ille:
 „Branchias ad latera habet, (sed occultas, quae aequaliter asperas sumptam per foraminula supra pinnulas dimitunt) pinnam
 „in teriore elatiusculam, alteram in latere utrinque ad branchias exserit, aliam quoque modicam supra cervicem; jugum habet obtusis spiculis,; quae tantum in viventibus & natantibus appetit, quemadmodum & tenues pili in reliquo corpore; sub ventre rimulis duabus instructus; ex una aliâ excrementa, ex altera ova foras emittuntur. *Syngnathus* corpore quadrangulo, pinna caudæ carens, *Artedi*; qui opercula branchiarum ipsi tribuit, quae non habet, neque corpus admodum gracile, sed ventricosum, licet, si pescis siccatus est, ad latera compressum, ita tamen ut nihilominus sit quadrangulatum.

- α. Hippocampus simplicibus costis, *Willughb. Tab. I. 25. f. 3. 4. 5.*
- β. Hippocampus costarum muricibus inermibus musei olim non tab. I.
f. 9.
- γ. Hippocampus costis in capite & dorso spinosis. Tab. I. f. 10. — 10.

§. XV.

Pisces corpore strumoso cum spiraculo laterali unico haud incongrue sequuntur pisces ad latera pinnata unico spiraculo qui corpore sunt compresso & lato; Muresque in historia audiunt. De quibus *Ælianu*s: „M. rini

„rini mures, et si non magno sint corpore, inexpugnabili tamen septi sunt
„robore, atque muniti, quippe qui ad oppugnandum dupli confidunt ar-
„maturæ, prædurae nimirum pelli, & dentium robori; cum valentibus
„enim pilicibus & rei pilicatoriæ peritissimis hominibus pugnant, & Oppianus:

Est quoque præ reliquis sævum muris genus, audet
Bella inferre viris gens tantala, tergore duro
Fidens, & densis armato dentibus ore.

Branchias habent utrinque quaternas modicula scissura pervias; in dorso plerumque tres aculeos membrana junctos; cæte nuda, adeo tamen aspera, ut ad eam lignum & ebora poliri possint. Vocantur & Capri & apri; a; retinemus cum Artedo in append. ad Part. IV. Ichthyol. p. 114. priscum generis nomen *Capriscus*.

- a) Diversitatem inter καπρον & καπριον vid. apud Rondelet. & Aldrovandum de Pisc.
Lib. III, cap. XII. p. 297. quod scilicet Oppianus Caprisco dentes acutissimos & validissimos tribuit, quibus (inquit) καπρος caret; sed addit Aldrov. „, quo autore di-
„cat carere dentibus τόν καπρον, plane ignoro; apparet autem ita judicasse Ron-
„deletum ex hoc suo, qui pingitur pisces, qui omnino edentulus est — jam vero Op-
„pianus Caprisco dentes non tribuit, sed muri, quem tamen cum Caprisco eundem
„esse, Dipilus apud Atheneum ostendit his verbis: Capriscus vocatur etiam mus, vi-
„rus resipit & durus est &c.,“

§. XVI.

AD LATERA PINNATA SPIRACULO UNICO.

III. CAPRISCUS. Corpore compresso.

1. *Capriscus*, tribus aculeis robustis in medio fere dorso, conjunctis, recurvis, qui deprimi possunt; in ventre validus quartus, aduncus. *Capriscus*, *Salviani*. Willughb. p. 152. Tab. J. 19. Rondeletii & aliorum.
2. *Capriscus*, cauda forcipata, pinnis maculosis; in medio ventre pinna parva, ante eam aculeus sesqui digitum longus. *Gua-
perua*, *peixe porco*, *Marcgrav.* Willughb. p. 154. Tab. J. 22.

III. CAPRISCUS.

3. *Capriscus*, ad caudam foreipatam striatus; dentibus æqualiter præcisæ, veluti humanis incisoris. Guaperua V. app. Willughb. Tab. J. 24.
4. *Capriscus*, extrema cauda & pinna dorsali in tenuissima & longissima fila productis; duabus latiusculis fasciis rubris, ad maxillas transversis; Listeri Guaperua IV. app. Willughb. Guaperua maxima caudata; Tab. J. 23.
5. *Capriscus*, cornutus supra oculum; tres pollices a cauda quinque aculeis coloris varii, instructus; insigni hirsutie ad caudam. Guaperua histrix VI. app. Willughb. Tab. J. 21.
6. *Capriscus*, murium dentibus minutis, duobus aculeis in cervice, altero brevi, tertio ex opposito, in ventre; lateritii coloris; pinnis ad caudam & in ipsa pinna caudæ radiis distinctis. Tab. III. f. 9. f. 9.
7. *Capriscus* fuscus, ad oculos & a medio corpore ad pinnam inferiorem prope caudam lineis latis albicantibus variegatus; in medio dorso aculeus recurvus membranæ alligatus; pone hunc quatuor spinæ minutæ; in ventre pinna parva radiis acutis. Tab. III. f. 10. f. 10.
8. *Capriscus* capite triangulo, gutturoso, ore admodum parvo, barbato, unico parvo aculeo recurvo, in apice diviso supra oculos; exiguis setis pinnarum loco ad caudam; cauda ipsa obliquè reflecta. Tab. III. f. 11. f. 11.
9. *Capriscus* longus, binis aculeis dorsalibus, priori ferræ in modum exasperato; Guaperua II. longa, cauda fere quadrata & minime forcipata, capitum vertice latiusculo; app. Willughb. Tab. J. 20.
10. *Capriscus* longus; mandibula inferior superiore longior; hexadodon; cutis ad infimum ventrem fusca, nigris punctis & lineis serpentinis, coloris cyanei, varia; cauda extrema pectinata, pone oculum longum aculeum ferens, quem ad usque pinnam dorsalem recondere potest. Unicornis piscis Bahamensis; the Bahama Unicornfish, Catesbeji II. p. 59.
11. *Capriscus*, rubro iride, oculo flexuosis lineis cæruleis radiato; in reliquo capite tribus fasciis; in dorso tres aculei membrana conjuncti, opposito uno in ventre ante pinnulam septem aristis sussultam; superiori pinna caudæ lunata utrinque, in fila longa productis; pinnis & cauda cyaneis. Turdus (D) oculo

oculo radiato; *Guaperua maxima caudata Willughbeji Tab. J. 23.* *Catesby II. p. 22.* Non est idem cum *Willughbeji*. *Guaperua V. supra n. 3,* sed ab illo diverius & colore & oculo & aculeis.

§. XVII.

Conger, Anguilla serpensque marinus parum ab invicem differunt. Sunt omnes ad latera pinnati & unico branchiarum spiraculo donati a), imo & forma externa affinitatem colunt; placuit itaque *Genus: Congri* b), piscium nimirum, qui sunt corpore tereti, & unico gaudent spiraculo branchiarum ad pinnas laterales. *Muræna* merito peculiare constituit genus, quod essentiali nota, pinnis nimirum lateralibus, caret c).

- a) Sic *Aistedus in Ichth. P. V. p. 66*: Opercula branchiarum neque superne neque inferne aperta, sed tantum ad *pinnas pectorales* ab anteriore scil. latere *unico exiguo foramine* 3 vel 4 lineas unius unciae longo & perpendiculariter (rectius transversaliter) sita praedita *Anguilla*. De cavitate circa initium spinæ dorsi in ipsa cute, unde utrinque ad latera descendit meatus, qui, ubi ad locum ventrem inter & spinam fere medium pervenerit, recta inde ad caudam usque per media pisces latera discurrit, quo loco linea conspicitur exterius a capite ad caudam usque extensa, vid. *Stenonis in diff. cap. Carch. p. 94*; Qvem meatum *Dn. Aistedus* in anguilla non observavit.
- b) *Conger latinum, γόγγεος* græcum nomen apud plerasque gentes diu obtinet, sed interpolatum nonnullis, *Gillius* apud *Gesnerum & Willughbeji* a *γέω*, vero, unde nomen *γέος* & per reduplicationem *γόγγεος*; *κόγγεος*, *Aristot. Diphilas* apud *Atheneum* similitudinem congri cum anguilla tribuit; imitatur enim eam tum corporis forma, tum & colore; unde est, quod nonnulli anguillam marinam nuncupent; facile tamen ab hac internoscitur; oculos enim habet longe quam anguilla majores; amplius item & candidis in lateribus & dorso maculis variat, quibus anguilla caret. Est enim linea nigra in exteriori parte membranacea pinnæ, quam per dorsum extendit conspicua &c. vid. *Aldrov. Lib. III. c. XXV. p. 348.* & *Willughb. p. 111.* Differentias sane levissimæ inter *Congrum* & *Anguillam*; ipse *Aistedus P. II. p. 16.* *Congros* & *Anguillas* pro *Synonymis* habet.
- c) *Plin. Lib. IX. cap. XX.* pinnarum quoque sunt discrimina binæ omnino, longis & lublicis, ut *Anguille* & *Congris*; nullæ; ut *muranis*.

§. XVIII.

IV. CONGER. Corpore tereti.

1. *Conger*, pinna membranacea, in summitate nigra, totum dorsum ad caudam usque decurrente; tubulis brevibus in extremo rostro; omnium Autorum; *Willughb. p. III. Tab. G. 6. & Sal-*

IV. CONGER.

- Salviani.* Muræna supremo margine pinnæ dorsalis nigro,
Artedi. A Conger or Conger-Eel, *Anglis.*
2. *Conger*, pinna dorsi paulo infra branchiarum pinnas inchoata, initio & fine, uno minus digito ad caudam humiliori, in medio altiore, prona ab ano ad extremam caudam teretem excurrente. Serpens marinus Rondelet. *Bellon.* *Salviani*; a Sea Serpent, *Anglis.* *Willughb.* p. 107. Tab. G. 4. Muræna exacte teres, cauda acuta apterygia, *Artedi.*
 3. *Conger*, pinna dorsi in ima parte nigricante, ventrali prope apicem penitus alba, cauda compressa. Serpens marinus alter, cauda compressa, *Willughb.* p. 108. Muræna rostro acuto, lituris albidis vario, margine pinnæ dorsalis nigro. *Artedi.*
 4. *Conger*, ventre maculoso, pinnis albidis, caudam extremam non attingentibus. Serpens marinus maculosus, *Lift. app. Willughb.* p. 19. Tab. G. 9. Muræna teres, gracilis, maculosa, cauda tereti cuspidata, apterygia, *Artedi*; tres pedes & diuidium longus, crassitie quatuor digitos non ulla parte nisi capite implens.
 5. *Conger*, oculis nigris, iride alba, pinnis ad extremam caudam decurrentibus, dorsali & ventrali; dorso ex fusco luteo, ventre albicante. *Anguilla Jamaicensis*, The fresh Water Eel of Jamaica, *Sloane Hist. Jamaic.* II. p. 278. Mucu Marcgr. *Willughb.* p. 106. Tab. G. 7. f. 2.
 6. *Conger*, dorso fusco, ventre diversicolore, tubulis brevissimis in extremitate mandibula superioris. *Anguilla omnium Autorum.* Muræna, maxilla inferiore longiore. *Arted.* In ejus *Ichthyologia Part. V.* p. 66. n. 4. extat: „autoris inventum „esse, quod posteriora foramina longe a rostro remota, mox „ante oculos, unum scilicet utrinque foramen, foraminibus tubulosis anterioribus majora sint,“ Anguillæ nonnunquam in prodigiosam magnitudinem excrescunt vid. *Epit. Trans. Angl. Vol. II.* 837. De sexu & generatione *ibid.* & p. 838. Leuwenhoek omnes femellas judicat. *Trans. Angl. Vol. XXXII.* p. 343. Squamis carere dicitur anguilla communis consensu, habet tamen exilissimas squamas in cute observatas a Leuwenhoeckio *Epist. 2.* p. 58. *anat. invisib.*

(D) 2

§. XIX.

§. XIX.

Supersunt piscium duo genera, qvi pinnis ad spiracula lateralia & ventralibus carent, *Muræna* nimirum & *Lampetra* s. *Petromyzon*. Illa unico gaudet spiraculo, hæc septem (§. IV.) Ambæ congrue Congros seqvuntur.

§. XX.

AD LATERA APENNIA
I. SPIRACULO UNICO.

MURÆNA: Piscis anguillæformis, pinnis branchialibus carent. *Willughbejus* decessit via, existimans, qvod muræna duo habeat foramina rotunda ad branchias, aquæ emittendæ; recte *Rondeletius* & *Aldrovandus* Lib. III. p. 358. qvod unicum muræna in utroqve latere foramen sit branchiarum s. orificium parvum, etiam si non rotundum, sed lunatum. Branchias haud recte *Plinius* Lib. IX. cap. XX. eumqve fecutus *Gilliis* murænis negarunt, cum quaternas & simplices habere *Aristoteles* scriplerit, idqve experientia cognoscatur. Tubuli dependentes a superioris mandibulæ extremo pro naribus habentur. Qvod muræna carent, prout & *Lampetra*, pinnis ventralibus & lateralibus, multum (præter reliqua) differunt a Congris a).

a) Vid. §. XVII. not. b.

1. *Muræna* omnium autorum; μύρανα b) Σμύρανα. Italis mourene; *Willughb.* p. 103. Tab. G. I. Muræna, pinnis pectoralibus (adde & lateralibus) carent, *Artedi*.

b) παρά τό μύραιν vel μύρεσαι *Eustachio*, id est fluere, qvod, ut *Macrobius* scribit, præ pinguedine in summa aqua fluent, & (ut *Maffarini* addit) mergere non possint, sole nimirum torrefactæ, ut ait poeta;

Quæ natat in seculo grandis muræna profundo,
Non valet exuslam mergere sole cutem.

2. *Muræna* rostro acuto, longo; corpore nigricante; a cervice punctis aliquot aureis notata; nonnullis: Muræna mas. Myrus *Rondeletii*, *Gesn.* *Aldrov.* *Willughb.* p. 109.

3. *Muræna* pinnis & maculis subsuscis, hominis longitudinem implens. *Conger indicus* maculosus, *Kommer Eel*, *Belgis*. *Lift. app.* *Willughb.* p. 24. Tab. G. 10. an eadem cum sequenti?

4. *Muræna maculata*, nigra & viridis; tubulis in superiori mandibula extrema longis. The muray *Catesbeji II.* p. 20; cauda extrema compressa.
5. *Muræna maculata nigra super cinereo*. The blak Muray; Anguille de mer, noire tachetée, *Catesbeji II.* p. 21.

§. XXI.

Lampetræ nomen apud neminem priscorum reperiri, verum eqvidem est; *Lampredæ* tamen nomen plerisque Europæ linguis usitatum. Ambo nomina *Artedus* malæ nota esse, pronunciavit; ideo novum composuit, *Petromyzon*, quod, vi vocis, lapides fugens significat, cum lampetra a lambendo petras derivatur (§. IV. lit. (b)) Sunt autem *lampetræ* pisces subteretes, branchiis occultis, quibus spiracula *septem ad latera*, pinnis currentia, simul ventrali pinna deficiente; ore in parte prona ellyptico; in medio capite foraminulum tubulosum, ad aquam, dum ore petris aliisque corporibus, imo piscibus ex familia sua exacte adhæret, excipiendo, quam per spiracula branchiarum iterum emittat. Pisces omnibus notus, vulgatissimus. Nomen ab *Artego* ipso impositum lubenter adoptamus, quod eundem significatum habet cum lampetra. Nares *Petromyzonem* habere negat doctissimus *Artedus P. II.* p. 10. ast duo utrinque narium *foramina* subtilissima habet Tab. I. f. 3. γ. quæ in separata cute, lumini opposita, distincte apparent. *Nervos olfactorios* delineari curavimus Tab. I. f. † ^{Tab. I. f. 3. γ.} (*) Exeunt supra oculos ex cerebro & terminantur versus apicem rostri in rete quoddam ramosum, ad similitudinem nervorum olfactoriorum in *Phocana* (*Missu II.* p. 28.)

- (*) f. †. aa. Nervi olfactorii duo, utrinque tantillum crassiores picti, ut dignosci queant.
 b. Tubulus vel ductus hydragogus.
 c. Cranium cartilaginosum, quasi clypeo cartilagineo, ad partem mobili, tectum.

§. XXII.

AD LATERA APENNIA II. SPIRACULIS SEPTEM.

PETROMYZON; pisces anguillæformis.

1. *Petromyzon*, unico ordine denticulorum minimorum in limbo oris, præter inferiores majores, *Artedi*; duabus pinnis cutaneis, & striatis, dorsalibus; altera post medium dorsi brevi, altera

(D) 3

PETROMYZON.

Tab. I.
f. 3.

tera longa; triangularibus; tertia extremam caudam ambiente alteri contigua. Corpore vivide argenteo, ad latera transversalibus & magis splendidibus lineis vel maculis curvis; cujus exactam figuram vid. in Tab. I.f.3. Lampetra parva & fluviatilis *Gesu. Rondel. Willughb. p. 104. Tab. G.f.1.* Mustela fluviatilis minor, *Bellonii.* A Lampern and Pride of the Isis, *Plott.* Neunaugen; nostrates quindecim pollices Rhinlandicos sapient adaequant; conferatur Clarissimus *Frischius*, *Miscell. Berol. Tom. VI. Num. XIX. p. 118.* de Lampetra septem spiraculis, vulgo oculata; ubi de ore & dentibus hujus piscis.

2. *Petromyzon*; lampetra medium genus; germanis & belgis: Prick, seu Brick, *Willughb. p. 106. Tab. G. 3. f. 7.*, transversalibus & nigricantibus lineis.
3. *Petromyzon maculosus*, ordinibus dentium circiter viginti, *Artedi.* Lampetra maculosa & bicubitalis *Salviani.* Lampetra major, *Aldrovandi*; a Lamprey or Lamprey Eel, *Willughb. p. 105. Tab. G. 2. f. 2.* Cutis nigricans, pallidis & angulosis maculis; albicante macula in vertice, cui contiguum est foramen parvum.
4. *Petromyzon* corpore annulo, appendicibus utrinque duobus in margine oris, *Artedi.* Edentulus est; lampetra cœca, seu oculis carens, ein blinder Neunaugen, Enneophthalmus cœcus, *Willughb. p. 107. Tab. G. 3. f. 1.* an omnino oculis careat? forte ex solo præjudicio, quod diu Talpas oculis privavit; dixerim tunc, non esse piscem.

§. XXIII.

Huc usque pisces quoruin, dum proni jacent, *Spiracula lateralia* sive quinque, sive unicum, sive septem mox cuilibet sub aspectum veniunt. Modo de piscibus branchiis occultis, quvarum foramina non aliter, quam pisces supino, quod thoracica sunt, & quidem constanter quinque paria observari & numerari possunt. Communiter audiunt cartilaginei plani a). Horum corpora, demta cauda, sunt circum circa in pinnam continuam attenuata. Cauda est vel lœvis, sive pinnata sive apinnis, vel lœvis & peculiari proceſſu vel radio osse, sive duobus, prædita; aut est muricata, i. e. multis brevibus spinis horrida, quandoque pariter peculiari radio vel aculeo multata.

nita. *Omnibus os & nares in prona capitatis parte.* Placuit Doctissimo *Ar-*
tedo sub unico genere, *Rajæ* scilicet, comprehendere omnes, qvod qvi-
dem adeo non improbamus; cum tamen *Torpedines & Rhinobati* inter se,
& ambo ab *Aqvilis & Pastinacis*, hi vero rursus a *Rajis* multum differunt,
Rajam autem prisca latini omnes dixerunt pisces, qvem graci per antiphra-
sin rubi sentis mora agrestia ferentis βάτον appellarunt, i. e. *cauda* in primis
spinis horrida, & ideo a *Pastinacis* ac reliquis distinxerunt, consultius esse
nobis visum, *rajas* omnino separare a ceteris, omniumque pisces, *bran-*
chiis thoracicis, quatuor condere genera; ita, ut & Antiquorum salva
maneat autoritas, & ordo naturalis nullam vim patiatur, qvod a natura
ipsa sufficientibus characteribus pisces, prout omnia animalia, sunt distin-
cti, ut mirum videatur, nimis anxi sollicitum esse, de rebus, qvæ non
nisi attentionem & sedulam naturæ operam praestandam requirunt.

- a) *Rajus* voce cartilagineis utitur strictiore acceptione, eosque tantum pisces pro cartila-
gineis habet, qvi intra se ovum grande concipiunt, qvod in utero fovent, adeoque
vivum animal pariunt; *Syn. Pisc. p. 18. suspecta nobis semper fuit & manebit discri-
batio pisces: in Cetaceos, cartilagineos & spinosos.*

§. XIV.

BRANCHIIS ET SPIRACULIS IN THORACE.

A. Cauda lœvi.

- I. NARCACION; a Νάρξη: Torpedinem concilians; propter pisces
hujus historiam, qvi stuporem inducere dicitur manui &
brachio tangentis a). Caudam habet lœvem & pinnatam.

- a) *Severinus antiper: p. 84.* „Torpedo suam præsentiens torpesaciendi facultatem, pi-
„scem nullum cominus tentat, sed longinquum factum per aquam veneno suo tinctam
„stupescit, & aggreditur.“ Sit fides penes autorem; reliquias virtutes virulentas vid.
apud Willngbb. Rondeletium & plures autores.

- II. Narcacion; demta cauda finuose circularis. Torpedo omnium
autorum; primus Rondeletii b); in supina parte quinque
maculis albis nigrisqve circulis c), in pentagonum dispo-
sit. Batte potto *Genuens*; *Ochiarella*, *Romanis*; the
Cramfish, *Anglis*. Raja tota lœvis Artesi.

- b) *Rondeletius* testatur, quatuor qvos recenset, *Torpedines corporis specie non differre*,
sed maculis saltē; sic *Salviani*, quam dedit, figura pro genuina & exacta haberi
nequit; apud *Rondeletium* enim margo corporis non est circularis, sed sinuose in pin-
nam continuam definit.

c)

A. Cauda lævi.

- c) Secundum *Salvianum*: in ambitu primo annulus niger, deinde albicans, in medio rursus niger. Supra exitum excrementorum tantillo spacio, duæ exoriuntur pinnæ, media cauda duæ aliæ sibi vicinæ, cauda lævi in exitu pinnata.
2. *Narcacion*; maculis simplicibus, nigris. Torpedo secundus *Rondeletii*.
 3. *Narcacion*, totus inordinate maculosus vel guttatus. Torpedo tertius *Rondeleti*.
 4. *Narcacion*, totus colore rubricæ fabrilis a cæteris differt. Torpedo quartus *Rondeleti Gesneri*.

§. XXV.

II. RHINOBATUS; a πην̄ sive sqvatina (§. XI.) & βάτος s. raja (§. XXII.) Sqvatino - raja. Media est inter sqvatinam & rajam figura, & creditur ex Sqvatina & raja oriri, qvos coire ex *Aristot.* & *Plinio Fabius Columna* pisc. aliq. hist. in phytobasano mordicitus defendit; mihi æqve parum veritate niti videtur talis conjunctio, ac Leonis cum Parda. Hoc negari nequit, caput & anteriora rajæ, posteriora Sqvatinæ similia esse; os habet in prona parte, ut raja, non in extremitate capitum, ut Rhina sive sqvatina. Cutis velut arenulis minutis asperfa est. Cæterum qvinque pinnis instructus prout *Narcacion*.

1. *Rhinobatus* s. sqvatino - raja *Fabii Columnæ* & omnium autorum Cetola *Neapolit.* *Willughb.* p. 79. Tab. D. 5. f. 1. Raja oblonga, unico tantum aculeorum ordine in medio dorfi, *Artemidi*.
2. *Rhinobatus* transparens, cum luci obvertitur; capite coni figura; reliquo corpore & pinnis Rhinobato Imo similis. Puraque, Acara pinima, pira pixanga, *Marcgravii*. Torpedo americana, peixe viola, *Lusitan.* *Willughb.* p. 80. Tab. D. 5. f. 2.

§. XXVI.

III. LEIOBATUS, a λεῖος vel λειόδης lævis & βάτος, rubus; quasi cauda rubo lævi similis. *Rondeletio Leiobatus raja lævis* est. Hoc nomine insignimus omnes pisces, qvorum corpus rajarum in modum attenuatum est, cauda lævi, non aspera spinis; licet qvandoque unico vel duobus processibus vel radiis osseis praedita. vid. §. Ieq.

I. *Leio-*

A. Cauda lœvi.

III. LEIOBATUS.

1. *Leiobatus circinatus*, duobus processibus ossitis hamatis in media parte cauda lœvi, quatuor pedes longa. In supera corporis parte ferrei coloris, in medio tuberculis nigris parvis; inferius corpus totum album. Aiereba brasiliensis species *Marcgrav.* Aiereba, pastinacæ species circinata, *Willughb.* p. 68. *Tab. C. 1. f. 2.*
2. *Leiobatus obtusi vomeris figura ad latus extuberantis*; cauda longa; colore corporis superius fusco, inferius albo. Jabebe-
rete *Brasil. Marcgrav.* qui duo corpora cylindracea ad exor-
tum Caudæ, digiti crassitie, mentulas esse autumat; & recte.
3. *Leiobatus*, corpore magno; lato; in pinnam triangularem con-
tinuam attenuato; ore ab extremitate promiscidis quinque
digitos distante; labia habet ossibus albis duris testa; cau-
dam longam, teretem, lœvem, duobus hamulis; ut in pri-
mo. Narinari pinima, *Marcgrav.* Narrinari, aquila species,
Willughb. p. 66. *Tab. C. 1. f. 5.* Pastinaca marina lœvis ex atro
cærulea, albis maculis notata, *Sloane H. Jam. II. 276* *Jac-
cob. Maserius Spec. imag. ver. occ. p. 904.* Pastinaca pisces est
nunc natans, nunc volitans; quasi Rajæ volitent, quarum
corpora æque in speciem alarum attenuata sunt, ac Pastinacæ.
4. *Leiobatus*, capite exerto, cauda tenui & longa, lœvi; in cuius su-
periore parte pinnula parva, paulo post processus osseus cu-
pidatus a). Aquila *Bellonii & Salviani*, *Aldrov. Gesneri*;
Pastinaca secunda *Rondeletii*. Aquilone, Roman. *Willughb.*
p. 64. *Tab. C. 2. Asto græcis.* Raja corpore glabro, aculeo
longo ferrato in cauda pinnata, *Artedi.*
 - a) Addit *Salvianus*, quod utrinque sit ferratus aculeus, cum tamen ejus figura, quæ pro-
stat, ferratum non habet utrinque, sed simplicem.
5. *Leiobatus*, in medio crassus, ad margines tenuis, lœvis; ore exi-
guo, maxillis granulatis; cauda tereti, mox tenuata, tan-
demque in exiguum veluti setam desinente, processu osseo,
digiti longitudine, ferrato, prædita. Pastinaca prima *Ron-
deletii*; marina lœvis, *Bellonii*; *Willughb.* p. 67. Raja cor-
(E) pore

A. Cauda lœvi.

III. LEIOBATUS.

pore glabro, aculeo longo anterius ferrato in cauda apterygia; Artedi.

6. *Leiobatus*, cauda & aculeo lœvibus, Salviani. Willughb. Tab. C. 3.
7. *Leiobatus*, rostro omnium longissime produc̄to, triangulari; cauda quasi pustulis lœvibus, una serie in superiori parte guttata, tripinni. Lœvi-raja b) Salviani. Willughb. Tab. C. 4. Raja tuberculis decem aculeatis in medio dorsi, Artedi.
b) Viscera rajæ lœvis vid. apud Aldrov. III. c. 49. p. 452.
8. *Leiobatus*, pustulis inermibus unica serie per integrum dorsum ad usqve pinnarum par juxta exitum caudæ lœvis decurrentibus. Raja simpliciter Salviani. Willughb. Tab. D. 1.
9. *Leiobatus* cauda brevissima, processu cuspidato, qvandoque duobus instruclæ. Pastinaca marina altera πλεγυπλατεῖα; Altevolæ Neapol. dicta, Fab. Columnæ; Willughb. p. 65. Tab. C. 1. f. 3. Raja corpore glabro, aculeis s̄pē duobus postice ferratis in cauda apterygia. Artedi c).
- c) De malis viribus aculei pastinacæ vid. Ælian. Lib. 17. c. 6. & Plin. Lib. IX. c. 48. Hunc radium Circem Telegono dedisse narrat Oppian. ut eo aduersus hostes uteretur. In museis prostant tela barbararum gentium, qvorum cuspides radii pastinacatum sunt, similiumpve piscium.
10. *Leiobatus*, cauda extrema pinnata, antecedente simplici aculeo. Pastinaca marina, ferruginea, tuberculata, torpedinis facie, Sloane H. Jam. II. 277. Tab. 246. f. 1. Circinatus. An, Aireba, vel Leiobatus no. 1? prout suspicatur illustris Sloanus. Sed caret radiis osseis hamatis in media circiter cauda, qvæ lœvis est. Illis Aireba pungit, qvando ad spiracula apprehenditur, secundum Marcegravium.

§. XXVII.

B. Cauda aspera.

DASYBATUS; ἀδασίς, densus, asper; ἀμφιδασίς, utrinquæ asper, & Galæs.

B. Cauda aspera.

DASYBATUS.

βαλός. Cauda aspera, spinosa, ad instar rubi sentis. Omnes igitur pisces plani, spiraculis thoracicis, quibus cauda est muricata i. e. spinis instructa, sunt RAJÆ a).

a) Habemus consentientem Rondeletium Lib. XII. cap. III. p. 339: „Rajæ quædam totius corporis, omnes cauda aculeis horrent; & p. 340. quemadmodum spinosus est „aculeatusque rubus, ita raja omnis aspera, non quidem toto corpore; sunt enim „λειοβάτοι, id est laves rajæ, quibus nulli sunt in corpore aculei, sed sive leves sint „τοιχίσιε aspera, omnes NB. uncis aculeis in cauda gesstant, sicuti in rubo, cynosbato „& rosis cernuntur. Porro p. 341. Aliæ in prona supinaque parte aculeis armatae „sunt, aliæ in prona tantum, aliæ in rotuli supina parte, aliæ in nulla parte, præser- „quam in cauda; quorum ea est diversitas, ut in aliis triplici ordine dispositi sint, „in aliis simplici.”

1. *Dasybatus*, cauda squamis osseis, patellis inversis' similibus, & spinis uncis in summo, unico præterea aculeo dodrantem longo & serrato armata; duabus maculis in supina capitinis parte, pone foramina, totidemque utrinque in alis. *Pastinaca marina*, quæ *Dioscoridis*; *Fab. Columnæ*. *Willughb.* Tab. D. 5. f. 3.
2. *Dasybatus* in utroque dorso latere macula magna oculo simili; rotuli supina parte aspera; in cauda quinque spinarum ordines, pinnae duæ. *Raja oculata* & *lævis* *Rondelet.* *Gesn. Aldrov.* *Barracol Venet.* *Willughb.* p. 72. *Raja dorso ventreque glabris aculeis, ad aculos, ternoque eorum ordine in cauda, Artedi.*
3. *Dasybatus*, in alis, lateribus capitinis & in dorso aculeatus, in cauda spinis majoribus & frequentioribus, duabus maculis ut in præcedenti. *Raja oculata aspera*, *Rondel.* *Gesn.* *Willughb.* p. 73. Tab. D. 5. f. 5.
4. *Dasybatus*, corpore toto maculis albidois rotundis vel ellypticis majoribus, interspersis crebris nigris circularibus, parvis, belle variegato; *Raja asteria* *Rondel.* *Gesn.* *Willughb.* p. 73. An idem quem ab utroque latere, inter alios, ab amicissima manu pictum, tradimus in Tab. IV? nulla macula, nullo aculeo, (ut omnes numerari possint) nulla plica, in prona & supina parte, vel reliquis, ad habitum corporis illustrandum, pratermissis; cauda tripinni; pilosis, mediæ forte ætatis, ad naturalem magnitudinem delineatus. Acu- (E) 2 lei

B. Cauda aspera.

DASYBATUS.

lei a capite per medium dorsum serie simplici ad primam usque caudæ pinnam decurrentes numero sunt 34; reliqua in figuris.

5. *Dasybatus stellatus*, totus spinis horrens. *Raja asteria aspera Rondelet. Gesn. Willughb. p. 73. Tab. D. 5. f. 4.* ad extremam caudam tripinnis.
6. *Dasybatus clavatus*, spinis clavis ferreis similibus. *Raja clavata Rondeletii & aliorum; the Thornback, Angl. Raja bouclée, Gall. Willughb. p. 74. Tab. D. 2. f. 3.* maxillis cancellatis, tuberculis rhomboidalibus, asperis. In acumine caudæ, ubi desinunt tres spinarum ordines, pinnæ tres. *Raja aculeata, dentibus tuberculosis, cartilagine transversa in ventre, Artedi.*
7. *Dasybatus clavatus*, rostro acuto. *Rajæ clavatæ altera species, Rondelet. Willughb. p. 78. Tab. D. 2. f. 4.*
8. *Dasybatus*, rostro acutissimo, cauda bipenni, tribus ordinibus spinarum longissimarum ad extremitatem usque munita. *Raja aspera, Rondelet. Willughb. p. 78. Tab. D. 2. f. 1.*
9. *Dasybatus*, supina parte totus dense spinosus. *Raja fullonica, Rondelet. instar instrumenti, quo fullones pannos poliunt; rostro satis longo & acuto. Raja aspera nostras, the white horse dicta, an fullonica Rondeletii? Willughb. p. 78. Raja toto dorso aculeato, dupli ordine aculeorum in cauda, simpliciique ad oculos, Artedi.*
10. *Dasybatus*, & supina & prona parte spinis frequentissimis horrens, ut manu tolli non possit. *Raja asperrima Rondeletii. Willughb. p. 78. Tab. D. 2. f. 2.*
11. *Dasybatus*, spinis ad oculos nonnullis, in dorso raris, in cauda bipenni tribus ordinibus aculeatus; cinereus; *Raja undulata* sive *cinerea Rondelet.* *Raja varia, dorso medio glabro, uno aculeorum ordine in cauda; Artedi.*

B. Cauda aspera.

DASYBATUS

12. *Dasybatus*, maculis, undarum modo, flexuosis, cinereus, corpore lœvi, cauda triplici spinarum ordine horrida, bipenni.
13. *Dasybatus*, maculis lentiformibus, cauda inæqualiter tribus ordinibus spinosa; dentibus in os recurvis. Raja oxyrynchos prior, Rondelet. Raja oxyrynchos major, Willugbb. p. 71. Raja varia, tuberculis decem aculeatis in medio dorsi, Artedi. An, raja innumeris dentibus instructa, cauda densis spinis muricata? ex relatione Naucleri, a quo caput mutillum; *Missu I.*
14. *Dasybatus*, in supina corporis parte versus alas quadantenus spinulis donatus, cauda unico ordine spinarum muricata, ad sinistrum latus duobus paribus. Bos antiqvorum. Alia raja oxyrhynchos *Rondeletii*; in prona corporis parte innumeris commatibus parvis, nigris, varius b).

b) Huic proxime accedere videtur *Raja*, qvæ mense Decembri 1740, a nauclero nobis oblata.

XXVIII.

DESCRIPTIO RAJÆ

No. 14.

Cujus pronæ & supinæ, ad octavam partem suæ magnitudinis redactæ,
icones tradimus: Tab. V. f. 1. 2.

Tab. V
f. 1. 2.

Integer piscis a rostro extremo ad exitum caudæ longus 69. poll. Rhinl.
Ab extremo rostro ad exortum caudæ in prona corporis parte 45 poll.
Cauda longa 24 poll.

Os (f. 1.) ab extremitate rostri lit. a distabat. 8 poll. f. 2.
- - ab uno angulo ad alterum: 5 poll.
- - qvod reliquum, similibus Rajæ *Missu I.* Tab. VI. dentibus
instructum, quantumvis minoribus †).

Nares: lit. b ab invicem $4\frac{3}{4}$ poll.

Cylindracia corpora, qvæ dependent a continuata pinna ad anum
utrinque, lit. d, erant longa 8 poll. ††)

Alæ, qvæ vocantur, extremæ abolivebant latitudinem piscis:
44 poll.

(E) 3

Prona

Prona pars corporis integra: lavis, creberrimis punctis neglectis, quasi commatibus rudis, nigris, cutem perforantibus, super albo-ceruleocente, variegata †††).

l. 2. *Supina corporis pars; dilute fusca; fig. 2.*

Oculi, nebula obducti, lit. b, ab extremo rostro, lit. a distabant: 9. poll; ab invicem 8 poll.

Mox pone oculos foramina; quæ in os patent, & communicationem habent cum branchiis occultis in thorace, sub incitulis vel *Spiraculis* quinque.

Extremitas rostrum tantillum aspera.

Eregione oculorum, ubi ex corpore attenuato aë initium sortiuntur, lit. b, spinæ parvulae, rarae, descendentes.

Versus extremitates vel angulos alarum, lit. c, spinæ validæ, quæ extolli & remitti possunt, incurvæ; in sinistro latere numerandas 40, in dextro 29.

Cauda bipennis, lit. d, triangulata; superne simplici ordine spinarum circiter 20.

ad angulum sinistrum, lit. e, duo paria spinarum.

ad extremitatem pinnæ duæ cutaneæ; ipsa cauda extrema ad angulum sinistrum simbriata.

Hæc quæ externum habitum piscis.

†) Apud Aldrovandum de piscibus III. p. 381. exhibetur rictus piscis ex suo museo, qui ut ovum ovo similis est rictui rajæ, in Missu I. & perpetram dicitur, esse *Carcharia* piscis; nisi forte ita dictus a οὐαγχαρος, acutum, asperum (§. VIII.)

††) Hæc corpora, sive appendices, de quibus infra, circa extremitates hiatum patiuntur; prout videre licet lit. d, sinistri lateris; ambo erubescunt in extremis.

†††) Secundum Stenonium: tota undique superficies innumeras nigris conspersa maculæ (ex vitro nigro globulos dixisses, ni planæ fuissent) totidem iis continuas — nigricantes ostendebat strias, quas non modo vasorum ad instar cavas, setæ per foramen quo pertusæ maculæ immissio arguebat, sed & vere vasa esse, humorem lymphæ, in conglomeratis aliorum animantium glandulis secretæ, non colore minus quam consistentias similem, per superficiem corporis excernentia, tum in ipsis contentus humor non obscure indicabat, tum humoris, vitreum oculi referentis, per macularum ostia expressio demonstrabat manifeste. Idem de cane carcharia p. 93: „tum in parte capitis „superiori, tum a lateribus ejus plurima in cute foramina conspiciebantur, per quæ viscidus & albicans humor, gelatinam referens exibat, quotiescumque illa cutis pars premebatur“.

§. XXIX.

Qvod ad *interna* attinet, non omnia observari poterant; pīscis enim, paucō qvidem sale conditus, intestinis cum dimidia cordis parte privatus erat, pectorē saltim illās.

Denudati thoracis facies in Tab. VI.

Tab.
VI.

- A. *Sternum cartilagineum.*
- B. *Cor dimidium, planum, simplex, non in ventriculos distinctum, in intima pectoris parte †).* vid. *Art. de part. pīsc. p. 24.* ubi de corde.
- C. *Truncus cordis.*
- D. *Arteria magna, sive Aorta.*
- E. *Quatuor ejus rami.*
- F. - - *Eorum singuli rāmūculi, qvi*
- G. *Branchiis singulis inseruntur. Branchiæ sunt pīctæ, prout sub aspectū venerunt detectæ.*

Ventriculus amplissimus sub sterno, ori continuatus; prout in pluribus aliis pīscibūs, exceptis iis, qvi oblongo & tenui sunt corpore, ut lucii, angvillæ, & multi alii, qvibus gula est, & qvorū ventriculus in inferiori & aptiori loco.

Branchiæ sunt veluti pili, *Rondel. III. 12.* (aristæ, pectines radiosí vel radii pectiniformes, pinnæ calamaceæ aut arteriæ capillares, *aliis*) ordine dispositi, semicirculo osseo infixi, utrinque correspicientes. Dixerim corpora oblonga, cava, ex membra-na, musculis cartilagineis, figuram costarum referentibus, nervis & arteriis conflata? *††.* In hoc enim branchiæ a pul-monibus *differre* dicuntur, qvod non solum vasā sanguinem ad branchias deferentia, verum etiam reductricia, *arteriæ* sunt; cum in pulmone respirantibus animalibus *hæc venæ* sunt, *illa* tantum *arteriæ*; vid. *tn. Artedus de part. pīsc. p. 24,* ubi de usu branchiarum.

Branchias in dextro latere, si pīscis jacet supinus, penitus inspectas, postqvam inflatæ fuerint, exhibet Tab. V. f. 3.

Tab. V
f. 3.

- a. *Musculi intercartilaginei.*
- b. *Ramificationes arteriarum.*
- c. *Ramus secundus superior.*
- d. *Rāmi superioris subdivisiones duæ (inferior tres habet).*
- e. *Semicirculus cartilagineus.*

f.

- f. Interstitium musculare.
- g. Membrana, reliquum circuli tegens.

Muscularum tot, qvot costæ; corpus totum fere tendinosum -- horum punctum (ut cum Winslovio loqvar) fixum superioris costæ cartilagineæ radici inferitur, abhinc oblique sequentis inferioris costæ medium petit & adhaeret musculus ipse, in multas antea fibras divitus.

Cartilagineæ septem vel decem, Costarum figuram habentes, in fine quantulum recurvatæ duas fere tertias branchiarum efficiunt, reliquum membrana clauditur.

Spina branchiarum cartilaginea insertioni costarum inservit.

Branchie dilatantur & constringuntur, prout dilatatur & constringitur thorax. Secundum Rajum & Rondeletium ramusculi per scrobiculos ad branchias delati, singulis capillamentis ibidem appensis, vascula exporrigunt, ut ablata arteria totidem foraminula, alveorum favi instar, patescant. Sanguis cor non repetit, sed recta linea a capite ad caudam pergit, unde non reqviritur magna vis impellendi. Conf. Severinus p. 66. de utriculo facie sanguinea in basi cordis; qvi p. 112. initium spirationis a branchiis esse scribit per millesiphunculos in illis dispositos, per quos, veluti per pyulcos, aeris fit attractio, qvi aer deinde concedit ad surculos, hinc atque hinc venientes, post divaricatum arteriarum aereæ innoxæ cordi, & ab hoc descendit ulterius ad arteriam aortam & sic deinceps in alia; Conf. Artedus de part. pisc. p. 22, ubi de Branchiis.

†) Vid. Raj. apud Willughb. Lib. I. c. 5. p. 9. & Lib. III. p. 77 - Severin. Antip. p. 65. piscibus sunt arteriae, ut quæ corde exiliunt, quemadmodum ex hepate venæ. Corda piscium unico gaudere ventriculo, vid. autores & Phil. Trans. Epit. II. 848.

††) *Membrana ex laminis constructa duabus, costas involvit cartilagineas. Scaligero in comm. Lib. I. hisp. anim. Arist. cap. 35. branchiae sunt caruncule rubrae, fibrosæ, lunatae, sese in aliquibus superequitantes, ambitu ad fauces ferrato. Idem in comm. 2. cap. 208. branchiae sunt, ait, alas quasi quædam pone maxillas, rubrae, semicirculares, intus in convexo laves, extima ora ferratae, quædam motu aquam, in aqua in aere aerem reddunt, vid. supra §. III.*

§. XXX.

Capitis cute, in superiori parte, remota, supra foraminis magni, qvo transit medulla spinalis, aream superiorem, sinus conspiciebatur semilunaris, duos pollices latus, juxta cujus extremitates foramen utrinque, intervallo pollicis. Uniuersumq; tendebat ad os, qvod rati sumus, petrosum, vel ejus vices subiens, intus membrana subtili, tympano simili, clausum; hac membrana, mediante seta, perforata, qvam alteri ex dictis foraminibus externis immisimus, seta perrepit canales, in qvibus fluctuabat nervus continuatus, de qvo & de lapillis in *Missu I.*

Os, qvod diximus, *petrosum*, sinistrum & dimidiatum *Tab. V. f. 4.* Tab. V
f. 4.

- a. Seta externo forami in aversa parte immissa integrum canalem,
qvasi semicircularem percurrens; reversa in, b.

Intra cancellos hujus canalis est thalamus lapillorum, c.

§. XXXI.

Duas, qvas *Petrus Artedus* in Raja clavata p. 105. n. 10. appellat apophyses breves, molles & cartilagineum expertes in infima parte ad initium caudæ, mentulas esse cum clarissimo *Rajo* judicamus. Hæc corpora, ad caudam utrinque pinnæque ani annexa suprema parte, a medio ad exitum usque fissuram longitudinalem habent. *Rima* diducta observanda traditur in *Tab. V. f. 5. lit. a.* Varia diversæ figuræ (secundum *Rajum*) officula intus ap- Tab. V parent, unum peni osium canis, alterum cultro, tertium unco simile. f. 5. a. An officula dici queant, hæsito; de eorum similitudine faciles sumus: modo magis curata haberemus criteria officiorum, qvibus funguntur officula, sic dicta tri-partita. Circa principium mentulæ, cute separata, conspicitur *corpus album* f. 5. lit. b utrinque oblongum, intusque cavum, formam *testiculi* exhibens; adhæret mentulæ corpori cartilagineo. Pars superior variis fibris affixa est mentula musculis; media subtilioribus annexa fibrillis, corpori cartilagineo & pinnæ ani extremæ, cui incumbit; infima vero testiculi pars apertura in semi-canalem cartilagineum magnum hiatum habet. In superiori testiculi parte nulla vestigia communicationis cum renibus vel vesiculis seminalibus, *Arredo* p. 106. n. 22, nec injectione nec flatu inveniri poterant, adesse tamen possunt. Testiculo aperto f. 6. *Tab. V.*, qva parte mentulæ adhæret, in f. 6. duas sponte dividebatur laminas, qvæ cavitatem satis amplam formabant. Lamina inferior pinnam tegens aliud adhuc fovebat corpus sub-album lit. a., glandulæ instar oblongæ, vasculis minimis qvam plurimis fœtum; a.
forte officina semenis. Superior lamina lit. b. lavis. b.

(F)

§. XXXII.

§. XXXII.

OVARIUM GALEI.

Consideratis partibus genitalibus in *Raja mare*, ad manus venit *Galei ovarium*, sale conditum, una cum tribus separatis corporibus, in utero & vagina vulvæ repertis, quæ ab Aristotele *H. A. Lib. VI. c. X. testacea* quædam, ab aliis ova testacea, testacea involucra ab Aldrovando, & matriculæ marinæ a Bellonio dicta; optassemus, ut non separata ab utero fuissent; interim tamen omnia cum benevolo Lectione hoc loco communicanda esse duximus, quod dicitur: parem *Rajarum & Galeorum* vel piscium mustelini generis esse generationis rationem, cum tamen nullibi hac de re claras & distinctas offendimus propositiones, quas ad captum animo adseveri, nobis integrum foret; vid. infra §. XXXVI.

§. XXXIII.

Antequam autem singula exhibeamus, non possumus, quin nonnullorum & antiquorum & recentiorum Autorum verba, quibus sese circa generationem talium piscium explicarunt, recitemus, quoad summa duntaxat capita. Aristoteles. all. loco hæc habet: „nonnullis medio vulvæ circa spinam ovæ adhærent -- ut in caniculis; quæ cum accreverint, absoluta feruntur ad vulvam bifurcém annexamque ad præcordia, quo modo & exteris generis ejusdem in utramque partem transferuntur. Habet tam eorum quam cæterorum mustelini generis vulva paulo a præcordiis veluti mammas albidas †), quæ non nisi gravidis habentur. Caniculæ & rajæ testacea quædam gerunt, in quibus humor ad ovi similitudinem consistit; figura ejus testæ similis tibiarum lingulis est, meatusque sunt capillamentorum species in testis. Sed caniculis -- fœtus rupta dilataque illa testa proveniunt; rajis, cum pepererint, rupta testa excluditur fœtus: spinaces vero musteli ††) -- ova ad præcordia continent super mammas, quibus ut descendenterint, jam absolutis, fœtus innascitur &c. Rondeletius, qui caniculam Aristotelis dissecuit, observavit, præter reliqua, „ejus ova esse testacea quædam, in quibus similis ovis humor continetur, colore & perspicuitate cornu, figura vero pulvinaribus, quæ capiti supponimus dorsum turi, similia; ex angulis dependere meatus longos tenues, quos Arist. πέρι τεργωδεις vocat, i. e. meatus capillares, lyræ fidibus haud absimiles, instar capreolorum vritis convolvi ††) -- Testa intus rupta dilapsaque, fœtum exire, atque ita ex ovo vivum parere caniculam. Bellonius aquat. Lib. I. p. 67. ait: Maribus geminas velut apophyses ad excrementi ottium propendere, fœminis folliculum cartilagineum oblongum in vulvæ intro-

„introitu quasi testaceum apparere: in quo albugineus humor concrescat, „qveni ante conceptum emittant; eqve re ipsa vulgus matriculam mari- „nam, Crapault de mer, vocitet, cujus iconem tradit p. 68. Conferantur plura hac de re apud Aldrovandum p. 445, ubi de Rajis agitur; sed plurima ex jami dictis obscuritati adeo sunt involuta, ut vix intelligi que- ant. Quid Stenonius de ovario & oviductu piscis ex canum genere Cen- triæ similis connotavit legi poterit in singulari ejus tractatu Myologie spe- cimini addito; item de ovario & utero Rajæ in epistola de Rajæ anatome tract. de glandulis & musculis adjuncta.

†) Quid per mammas albidas intelligat Aristoteles, me latet.

††) Qualis est Galeus acanthias.

†††) Monet tamen Aldrovandus Lib. III. p. 376: „Rectius Rondeletius & significantius „testaceum ovum quod vocat, testaceum ovi involucrum vocasset, quo nomine vo- candum esse sua ipsius icon demonstrat. vid. §. seqv.

§. XXXIV.

Præter reliqua, *testaceum*, quod ab Autoribus dicitur ovum diu me am- biguum tenuit, ut gustum hujus rei habere non potuerim. *Testa* in histo- ria animalium proprie loquendo, pro dermate concharum & cochlidum vel pro putaminibus ovorum Avium, Testudinum similiump sumitur; hinc *testacea*, was solche Schalen hat, oder von solchen Schalen gemacht ist, ovum testaceum ein Ei mit einer solchen Schale, prout crustaceum est, cuius pu- tamen ad crustas seu dermata astacorum similiump accedit; sed frustra mecum quæsiveris ejusmodi ovum testaceum vel in ovario vel extra ova- rium rajæ pisciumque mustelini generis, vel in utero vel in vagina vulvæ, sive integrum, sive ruptum, fœtu perfecto & egresso.

§. XXXV.

In Tab. VII. f. 1. exhibetur minor Ovarii pars, involucro resoluto, mini- Tab.
musque numerus ovorum ovulorumque illico oculis obvio- VII.
rum. Ipsa ova tenuissimas habent tunicas, prout immata- f. 1.
tura ovula gallinæ, materiamque continent pallide flave-
scentem & quasi felle tinctam, puri fœculento similem †);
a. b. cohærent suis ligamentis, & forte (a. b.) jam matura vel
maturitati proxima sunt; forte, sic in oviductum,
c. vel si mavis in tubam, alias fallopiana dictam, c) ingressa,
figuram rotundam mutant in teretem, eorundem autem
tunicæ successive abeunt in membranosam substantiam sa-
(F) 2 tis

Tab. VII. f. 1.

d. tis validam; in uterum vero d) cui Tuba per membranam communem, e) adnectitur, delapsa, comprimuntur & efformant foventque folliculos in longum & latum productos utrinque convexos, sive, secundum Rondeletium (§. XXXIII.) pulvinaribus, quæ capiti supponimus dormituri similes, cornæ substantiæ; cuius substantiæ quoque sunt meatus capillamentorum specie Aristotelis, sive meatus capillares Rondeletii, etiam si capillamentis meatus abneget idem, alias secundinæ dictæ.

Porro suspicamur, ova tali modo immutata tamdiu in utero ††), qui forte superior vaginæ pars Aristotelis audit, hærere, usque dum folliculus cum fœtu perfecto involucrum successive attenuatum perfregerit, inque vaginæ (a nobis dissectæ multumque rugosæ) inferiorem partem f) descendenter, ibidemque tandem catulus excludatur.

Tab. VII. f. 2. Tab. VII. f. 2. Est ovum auctum cum funiculo, quasi umbilicali a) in involuero membranoso b. d); hoc involucrum ab altera parte cultro solvimus, ut appareret integer folliculus c); quo aperto, non nisi materiam vel humorem fœculentum, similem illi, qui in ovulis continetur, deprehendimus; e) sunt capillamenta, quæ & secundinæ dictæ; f.) autem est idem folliculus ††) ab altera parte transparens, qui eodem in loco f) involucrum suum propria virtute jam attenuasse videtur, ut legitimo tempore prorumpere possit.

f. 3. Tab. VII. f. 3. Est folliculus proiectior nudus, & ab involucro membranoso liberatus, quo aperto, loco fœculenti humoris, corpus g) quod embrionem umbratilem describit, offendimus, substantiæ quasi vitello ovi gallinæ obelæ justo diutius cocto similis, ex parum flavo rubentem & ex albo marmoratum, illinitumque humore vitreo, albumini ovoidum simili.

f. 4. Tab. VII. f. 4. Tertium folliculum exhibit, ubi fœtus exclusioni proximus h) in situ naturali conspicuus; hunc demum sine difficultate ex folliculo extraximus, & explicatum in magnitudine naturali pronum & supinum fig. 5. diligenter deli-

delineari fecimus. Matre, qvæ fœtum tulit, destituti certo determinare non possumus, cuius sit speciei. Super cauda fere tota & qva partem dorsi piscesculus aculeatus videtur. Conf. Caniculam Aristotelis cum folliculo & capillamentis apud Rondelet. p. 380. & Bonnietum p. 162.

- †) In pisce Centrinæ simili *Stenonius* all. loco pariter ovarium in utroque latere unum observavit, ovaqve magna, mediocria, minima, alba, aqvea, flavescentia, rotunda, oblonga, multis tuberculis inæqualia; item oviductum geminum. Uterqve oviductus, ubi sub hepate ad diaphragma pervenerat heparqve inter & diaphragma adscenderat versus inferiora reflexus mediae abdominis lineæ eo modo annexebatur, ut fluitantia in abdome ova infundibuli ostium excipere possit. *Rajæque oviductus* simili modo conformatos esse credit. Parte inferiore oviductum dissecta, liqvor albus effluxit, cui corpora qvædam longa, nec multum crassa innatabant, in qvibus corporibus non qvicquam vidit, præter binas tunicas, qvarum exterior rugosa & crassa, interior lœvis & humore crystallino plena; eademqve corpora pro ovis habuit, in qvibus nec dum ulla fœtus delineatio peracta. Plura apud *Autorem*.
- ††) Uterum, ventriculo anserino haud dissimilem, sic invenimus, prout laudatus *Stenonius* uterum Rajæ in epistola sua allegata descripsit, ex duplice substantia constantem, exteriore albicante, interiore cineritia. Totus fuit musculosus, cujus tamen fibrae ita erant emolliæ, forte ab aqva marina & sale quo condita fuerunt omnia, ut directio illarum ob dilacerationem repentinam investigari haud potuerit; intus cavus membranaqve obductus, qvæ tota qvanta viscido glutinoso & pingui infecta. Vagina f) qvam diximus, plena fuit papillis per lineas parallelas, secundum longitudinem dispositis.
- †††) *Stenonius* folliculum appellat, testulam; est autem, prout diximus, substantia pottius cornea vel tenacissimi corii præparati, quod pergamenum dicitur; & miramur cum illo, *Rondelesium*, *Gesnerum*, *Fonfonum*, (adde *Bellonum*) simpliciter adeo & absolute pronuntiasse uteros folliculos tales; qvos ejusmodi pisces cum partu exclusos rejecisse seqvitur, quod frequentes ad maris littora Rajarum in primis sic dictæ testulae visuntur vacuae & inanæ, figuram rectanguli oblongi exprimentes, cujus qvæ longiora latera, non secus ac in Sandapila, utrinque parallelogramini extra superficiem sunt extensa; prout hujusmodi folliculorum figuram describit *Stenonius*.

§. XXXVI.

Quod reliquum est, opinamur, non omnibus *Galeis* unum eundem que esse modum naturæ quo fœtus suos soveant & excludant; conferatur Catulus *Galei Asteriæ*, sive *Musteli stellaris* vel varii Tab. I. f. 7. qui funiculo umbilicali & sacculo (an secundinis?) instrutus est; cum simile quid in fœtu

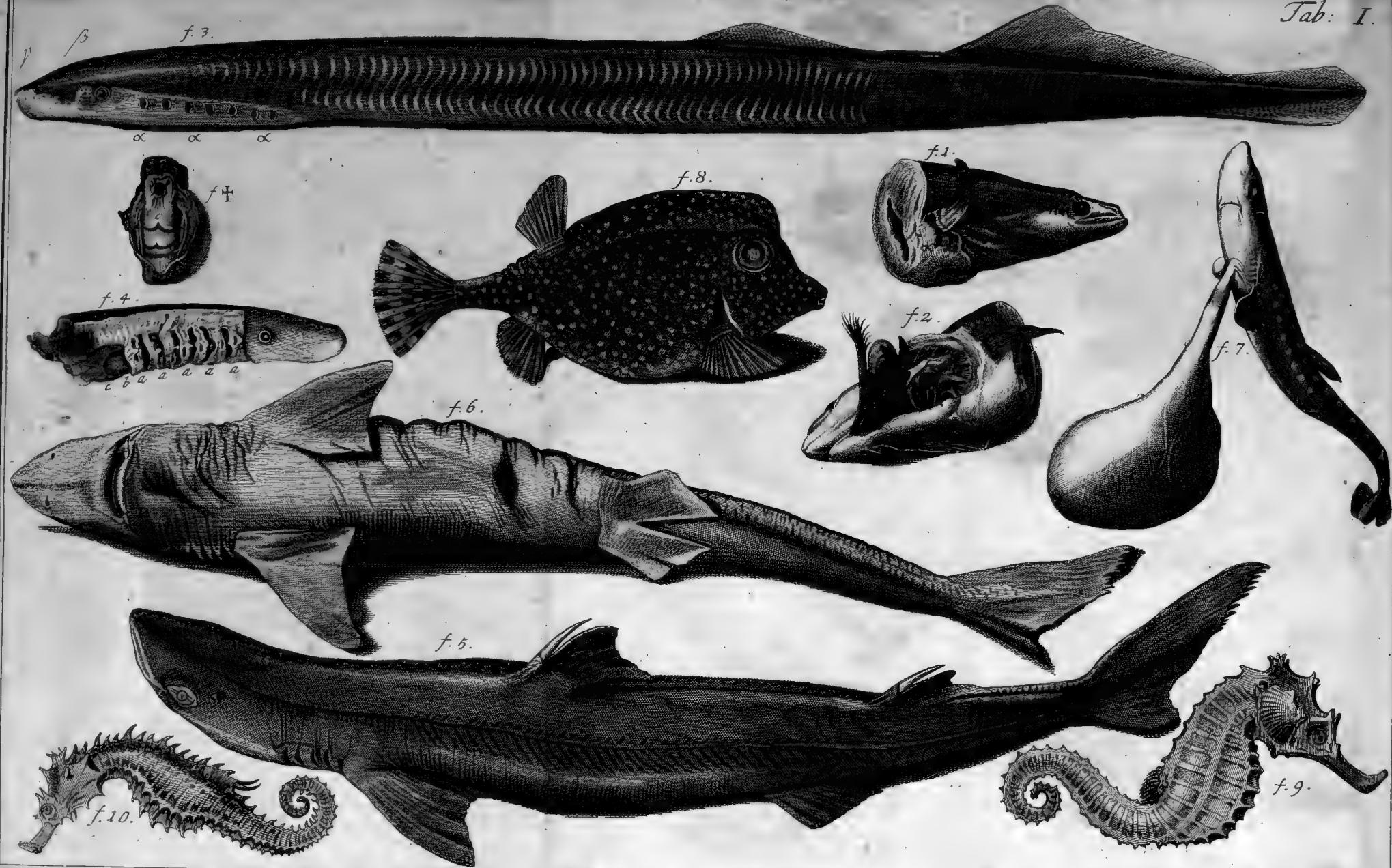
C O R R I G E N D A

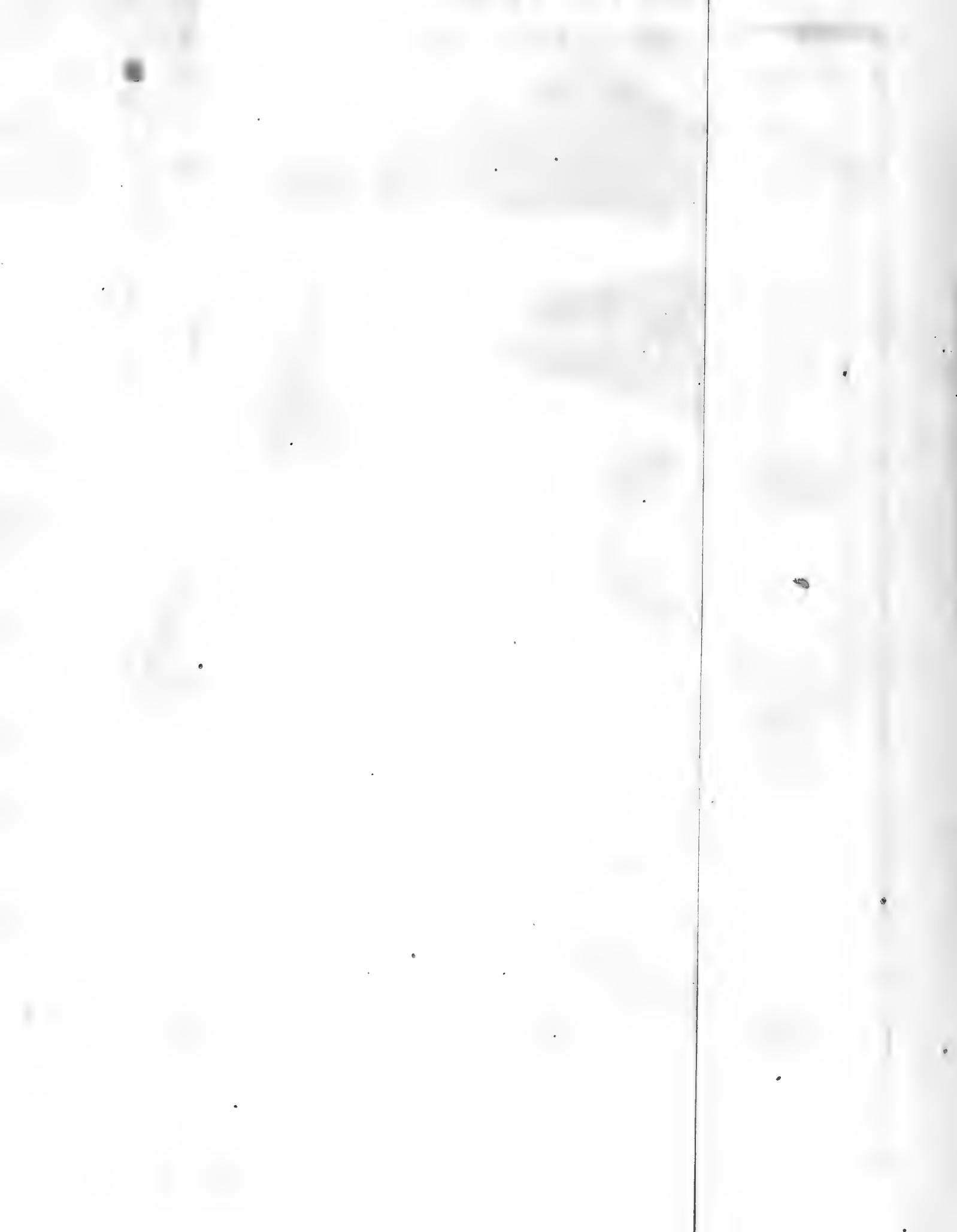
Miss. III.

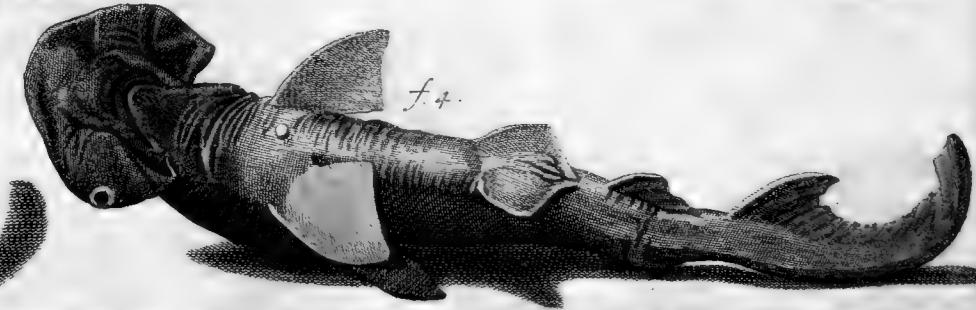
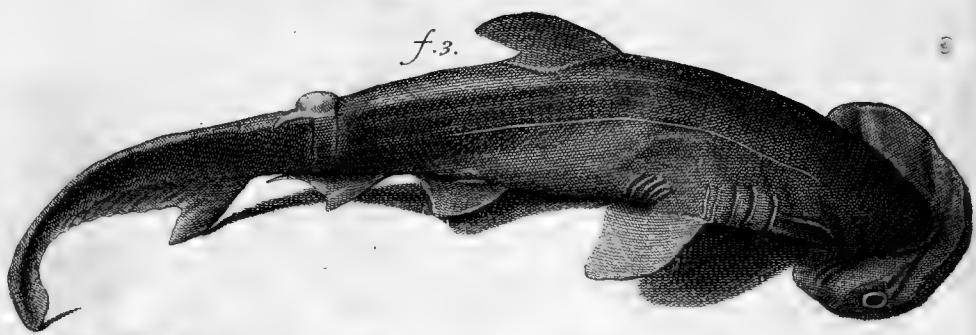
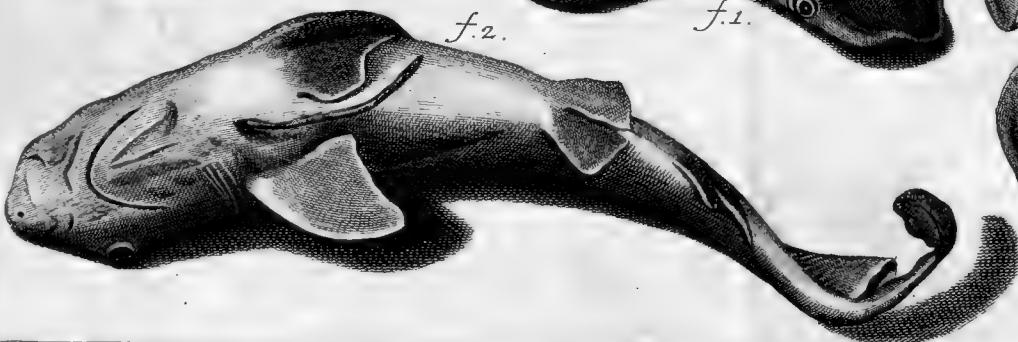
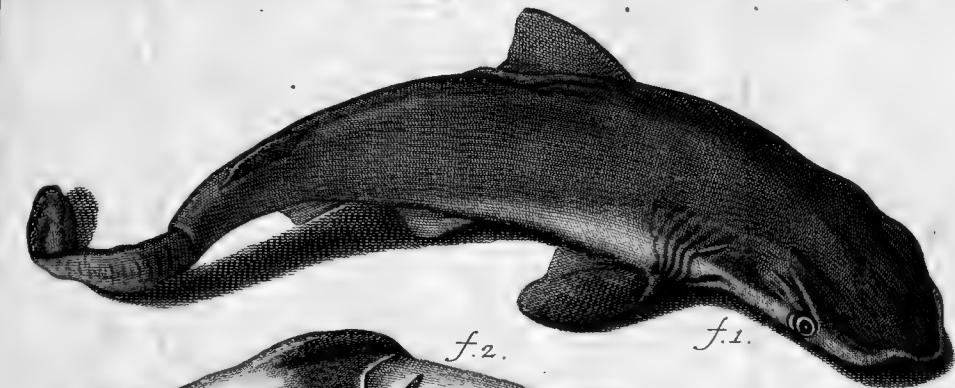
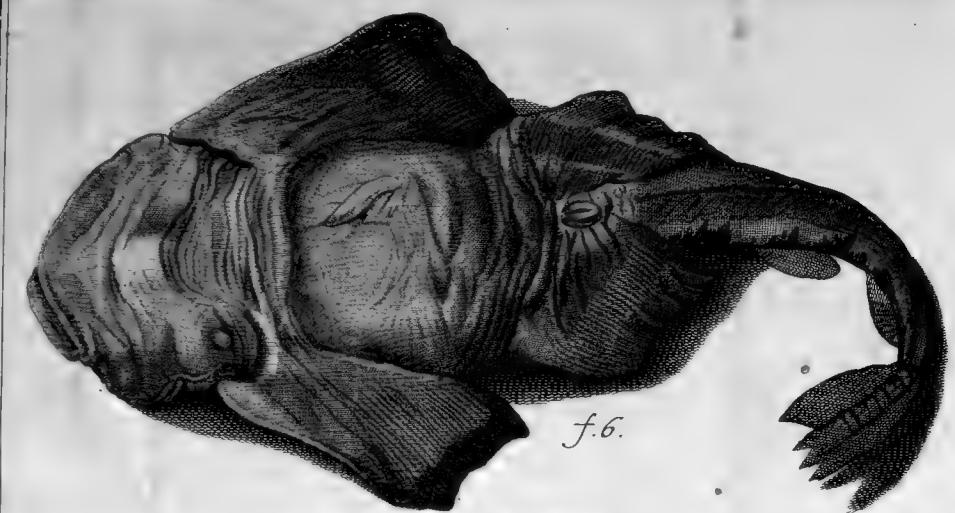
- p. 2. lin. 15. lego : i. e. aquam pro.
- p. 5. lin. 6 & 7. — transverso
- lin. 8. — ranæ rectui simili;
- not. a. — pie defunctus
- p. 8. not. a) lin. 10. — pisces sordidos,
- lin. penult. — subrotundo
- p. 9. lin. 25. — Acanthiaæ
- -- -- 28. — *Linneus*
- p. 11. lin. 20. — pinnarum
- -- -- 24. — mentulæ
- p. 14. -- 25. — Mermaid
- p. 28. -- 9. — ut ait Martial.
- p. 35. -- 10. — sicuti in rubo,
- -- num. 2. lin. ult. — ad oculos
- p. 38. not. †††) lin. 2. — fuissent
- p. 40. lin. penult. — quare motu aquam in aqua,

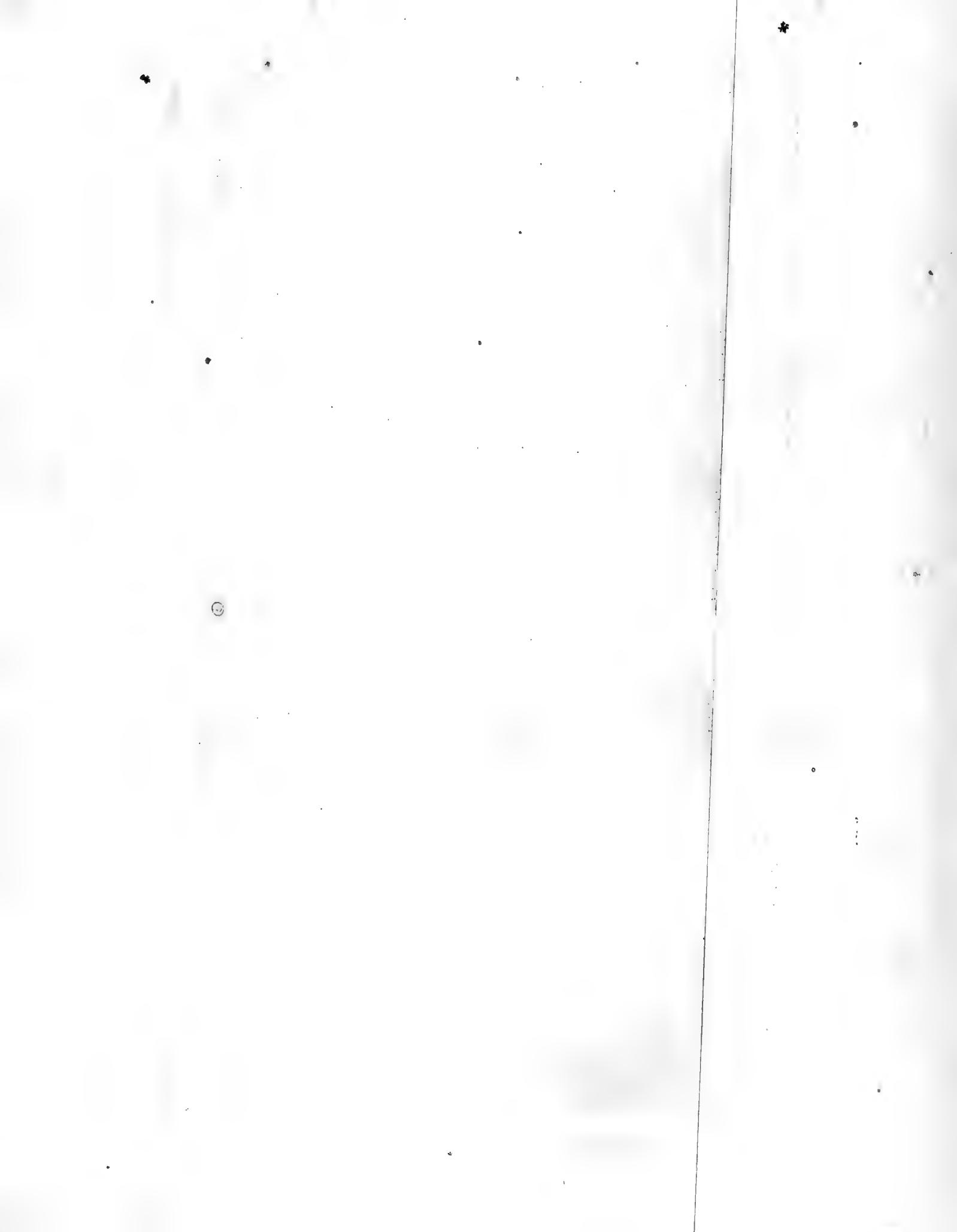
Notandum. Ex incuria pictoris pinna lateralis anguillæ *Tab. I. f. 1.* motu contrario replicata respicit rostrum, sic spiraculum branchiarum, quod priorum radicem pinna est, a pinna tegitur, & videri nequit. Hanc incuriam ante non observavi, quam Tabula fuerit cælata; monendum itaque duxi, spiraculum rimamque circa regionem ubi lit. a sub pinna replicata situm habere, ibidemque in anguilla deprehendi.

Tab. III.

